

Hối Hận Vì Lấy Vợ Sớm

Contents

Hối Hận Vì Lấy Vợ Sớm	1
1. Chương 1: Lấy Vợ	2
2. Chương 2: Mâu Thuẫn Vợ Chồng	2
3. Chương 3: Vợ Bỏ Đi	3
4. Chương 4: Vợ Chồng Cãi Lộn, Con Cu Giảng Hòa	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	7
7. Chương 7: Sư Tử Hà Đông	8
8. Chương 8: Đêm Kinh Hoàng Trong Bệnh Viện	10
9. Chương 9: Đang Phê Thì Đứt Dây Đàm	12
10. Chương 10: Vợ Phát Hiện Giới Tính Thật Sự Của Em!	14
11. Chương 11: Vừa Đầm Vừa Xoa	16
12. Chương 12: Cá Độ Đá Banh	18
13. Chương 13: Chửi Vợ Và Hậu Quả	20
14. Chương 14: Nhục Và Nhọ.	23
15. Chương 15: Cuộc Chiến Nảy Lửa	25
16. Chương 16	27
17. Chương 17	28

Hối Hận Vì Lấy Vợ Sớm

Giới thiệu

Em năm nay 23 tuổi vừa mới lấy vợ đc khoảng 2 tháng nay. Vợ em thì xinh đẹp, dễ thương, con nhà

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoi-han-vi-lay-vo-som>

1. Chương 1: Lấy Vợ

Em năm nay 23 tuổi vừa mới lấy vợ đc khoảng 2 tháng nay. Vợ em thì xinh đẹp, dẽ thương, con nhà có học, vòng 123 thì chuẩn như Lê Duẩn, nhỏ hơn em 1 tuổi. Trước khi lấy vợ thì cuộc đời em sung sướng lắm, bạn ngày đi làm xong thì buổi tối t3, t6 đi đá banh, mấy buổi tối còn lại thì đi chơi với bạn gái (vợ em), còn không thì đi nhậu với bạn tới 1,2h sáng về nhà là bình thường. Con bạn gái nó thấy em như vậy cũng không nói gì, em nó còn nói đàn ông con trai mà không biết ăn nhậu, chơi thể thao là gay cmnr , nghe nó nói vậy trong đầu mừng chết mợ, không ngờ bạn gái em tâm lý phết .

Rồi bỗng 1 hôm cách đây 3,4 tháng, không biết con bạn gái có bỏ bùa gì với ông bà già em không mà ống bả bắt cưới nó. Em nghe ông bà nói vậy liền phản đối là con năm nay còn trẻ, tiền tài, sự nghiệp chưa có, rồi khoảng 2 năm sau cưới cũng dc (đọc tới đây mấy bạn đừng gạch em nha, em thì yêu thương nó thật lòng, xác định sau này sẽ cưới) . Rồi em đem chuyện hoãn cưới xinh nói với nó là bây giờ anh chưa sẵn sàng thì nó chỉ im lặng rồi khóc,về nhà nó nt “anh là đồ khốn nạn.. hay anh đã có người khác rồi ...” rồi nó bơ em luôn các bác à, nt, gọi điện xin lỗi thì éo trả lời, tới tận nhà nó, gõ cửa phòng ầm ầm mà éo chịu mở còn kêu em biến đi. Rồi tới cái hôm sinh nhật con bạn thân nó có mời em, lúc hát karaoke thì em tiến lại ngồi sát bên thì nó lại chạy đi chỗ khác, lúc đó em cũng tức lắm, đm có bạn gái cũng như không, rồi quay qua chỗ mấy thằng còn trai ngồi uống bia với tụi nó, quyết định bơ con này luôn. Em nhớ hôm đó uống cúng phải 10 chai ken, lúc về éo biết trời đất là gì

luôn, lúc này định nhờ thằng bạn chở về nhà giúp thì nó kêu là để e chở cho. Cuối cùng cũng về tới nhà, e nó đỡ em vào phòng rồi cởi áo em ra, pha nước chanh cho em uống. Lúc này em cũng còn say nhưng tỉnh hơn lúc trước, mà lúc này em thấy e nó mặc cái đầm sao mà sexy quá, loài động vật phía dưới bắt đầu ngọ nguậy, cơn dâm loạn trong người nỗi dậy không thể kiểm soát, lúc e nó lấy khăn chuẩn bị lau người thì em giả bộ nằm im, đợi em nó lau người xong thì em ôm lấy em nó, vật em nó xuống

giường rồi !@#\$%^&XYZ .

Buổi sáng thức dậy, trên người không một mảnh vải, ngó qua em nó đã đi từ sáng, lật đật thì thấy trên ga giường có một vài vết máu màu đỏ, ngó qua “thằng cu” thì thấy toàn vết máu khô . Lúc đó thở người ra, liền gọi cho em nó thì éo bắt máy, nt cũng éo thấy trả lời, rồi bỗng 7 ngày sau, có tin nhắn từ số máy quen thuộc: “Anh! Em có thai rồi”, người em đờ dã, thẩn thờ nhưng đã làm thì phải chịu...

1 tháng sau, đám cưới diễn ra trong niềm hạnh phúc của 2 bên họ hàng, trong đó có em

2. Chương 2: Mâu Thuẫn Vợ Chồng

Sau vài ngày trăng mật 2 vợ chồng chuyển về nhà mới nằm trên một hẻm nhỏ trên đường xx,Q5 . 2 tuần đầu tiên đối với em là một giấc mơ các thím à, buổi tối đá banh về cơm nước vợ đẻ sẵn trên bàn, ăn xong lên giường đc vợ massage chân tay rồi ấy ấy (em nằm dưới vợ nằm trên), hôm nào nhậu về trễ thì vợ em luôn ngồi xem tv đợi chồng về, đi đâu cũng khen với bạn bè là chồng tao ngoan, hiền, tối nào cũng về sớm với vợ... em nghe mà sướng bỏ mẹ . Rồi đến một hôm cách đây khoảng hơn 1 tháng, đêm đó sau khi đá banh thì đội em đi nhậu với đội bạn, em năn nỉ tụi nó cho về vì cả 2 hôm nay đi nhậu tới khuya về nhà trễ, bỏ bê chuyện chăn gối với vợ nhưng tụi nó không cho, bắt em ở lại nhậu và nói là lâu lâu có một bữa thì đừng phụ lòng anh em chứ, em thấy vậy thì cũng liều mình với anh em luôn.

Sau khi nhậu xong về tới nhà thì cũng gần 12h đêm rồi, mở cửa ra thấy con vợ nó hầm hầm nhặt ngồi trên salon hỏi: “Đi đâu giờ mới về”, em đáp: “Hnay đội banh có buổi liên hoan, anh làm vài chai nên về trễ” rồi đột nhiên nó quát lên: “Ngày nào cũng nhậu, nhậu, hết đá banh lại nhậu rồi...%^&\$@” rồi cuối cùng nó phán 1 câu: “Kể từ hôm nay ko có cơm nước hay xếp hình gì hết, tất cả tự lo liệu, đi quá 10h đêm không về thì đừng có bước chân vô nhà” em lúc này cũng ngà ngà say nghĩ là nó nói giỡn, rồi lầm lầm đi tắm rồi phỏng lên giường ngủ. Mà con này nó nói là nó làm thiệt mấy thím à, chiều tối hôm sau em về nhà cơm nước chả có, hỏi nó thì trả lời tinh bô: “Anh bị điếc à, tối hôm qua tụi nói gì anh có nghe không?”. Con vợ xinh đẹp, dịu dàng thùy mi hôm nào bây giờ chóng thay đổi thế, lúc này máu điên em nổi lên làm một tảng chửi nó: “Đm cô muốn cưới tôi đã chiều cô rồi, chuyện cô lừa tôi có thai tôi có nói gì không! Bây giờ làm vợ cái cc gì mà đm cơm nước cho chồng đék lo nổi là sao?” Vừa nói xong, một tiếng bốc vang lên, in đậm trên

má của em là bàntay 5 ngón, rồi vừa nói vừa khóc: “Anh là thằng chồng khốn nạn, biến khỏi nhà tôi ngay! ” em điên quá cầm chiếc ghế inox lên định phang cho chết cmn nhưng nghĩ lại làm vậy chỉ làm mất mặt đàn ông và làm rối thêm tình hình nên quăng chiếc ghế xuống, lấy xe bỏ đi nhậu với các chiến hữu tới gần 1h sáng mới mò về nhà. Về đến nhà e bấm chuông kêu nó ra mở cửa nhưng đợi hoài không thấy, định phá cửa vô nhưng phát hiện là cửa ko có khóa, lén phòng kiểm tra thì thấy nó còn nằm đó nên củng yên tâm, em tắm rửa thay đồ rồi leo lên giường ngủ thì nghe tiếng thút thít của nó, em quay qua ôm nó gạt tay em ra, nhưng sức nó sao bằng em đc, mà em càng ôm thì nó càng khóc to hơn . rồi em ngủ lúc nào không hay. Sáng dậy, không thấy em nó đâu, mở tủ ra định thay đồ đi làm thì... ôi! nó bỏ nhà đi rồi, em chạy xuống dưới nhà thì tờ đơn ly dị đã nằm sẵn trên bàn

3. Chương 3: Vợ Bỏ Đi

Sau khi đọc đơn ly dị xong thì em nghĩ chắc nó chỉ giận với mấy hành động của em thôi nên em cũng bình tĩnh cầm dt lên gọi cho nó mười mấy cuộc nhưng nó ko bắt máy, định gọi cho con bé em vợ thì có gọi đến của mẹ vợ:

Mẹ vợ: B hả con, con làm gì mà con H nó bỏ nhà đi vậy con?

Em: Dạ tha thứ mẹ! Vợ chồng con chỉ cãi nhau , rồi tự nhiên sáng nay vợ con ôm đồ đi hết, mà vợ con có đó ko mẹ?

Mẹ vợ: Nó đang khóc trong phòng kia, mẹ kêu cửa hoài mà nó ko chịu mở, con qua đây lẹ đi kéo nó làm bây bây giờ!

Em: Dạ con qua liền! – nói xong em tắt máy.

Hôm đó em nghỉ làm, vội mặc cái quần dài - áo sơ mi phóng xe qua nhà mẹ vợ, gõ cửa ầm ầm nhưng nó ko chịu mở cửa, ngồi đợi 1 hồi thì nó cũng mở cửa ra, em nhìn nó mà hoảng luôn, khuôn mặt xuống sắc quá, hình như đêm qua nó không ăn gì cả rồi kèm thêm 2 con mắt bị sưng do khóc nữa em liền vội ôm nó vào lòng vừa khóc vừa mếu máo xin lỗi:

Em: Anh xin lỗi em H ơi! Em đừng tự làm khổ mình nữa, về với anh đi em... - vừa nói xong thì nó đẩy em ra nói

Vợ: Anh khóc làm gì, khóc mà ko biết nhục à! Anh tưởng làm vậy là tôi tha lỗi cho anh sao! Anh về đi, có lẽ tôi với anh ko có duyên trong cuộc hôn nhân này rồi, tôi đã viết đơn ly dị sẵn trên bàn rồi đó, anh về kí tên vào rồi tự nộp lên quận đi!

Em nó vừa nói vừa nhìn trừng trừng em như là muốn giết em lắm vậy, dường như nó muốn khóc lắm nhưng ko còn nước mắt để khóc nữa rồi, nói xong em nó đuổi em ra khỏi phòng. Em thấy tình hình mình ở lại đây cũng ko ổn, thôi để cứ thời gian trôi qua mà làm lành vậy, em xuống nhà dưới gặp ba mẹ vợ nhận lỗi của mình, ba mẹ vợ thương em lắm, dặn dò em đủ điều rồi nói con về đi, chuyện của con để ba mẹ khuyên nó cho. Em xin phép ba mẹ về, vừa chạy xe về nhà vừa khóc, không ngờ mọi chuyện lại trở nên như vậy!

Em trở về nhà vắt chiếc xe ở nhà dưới, chạy lên phòng nằm suy nghĩ về đời sống vợ chồng thời gian qua. Càng nghĩ về vợ em lại khóc, em nó yêu mình nhiều lắm, ko yêu sao lại bày trò để cưới mình thế cơ chứ. Nghĩ về những ngày đi ăn nhậu đú đỡn với bạn bè tới khuya, vợ nằm ở nhà mong mỏi chờ chồng, những bữa cơm chỉ có 2 người nhưng đầy ắp tiếng cười, những bộ áo quần dc ủi phẳng, những đôi giày tây dc đánh bóng mới tinh, rồi những ký ức kỉ niệm xưa lại ùa về...nhìn lại những hành động xúc phạm đêm qua làm em rất hối hận và không bao giờ thương nó nhiều như lúc này, chắc nó khổ sở lắm, nó yêu và lo lắng inh thế cơ mà. Sau một suy nghĩ em quyết định thay đổi con người mình, quyết ko ăn nhậu nữa, tạm thời ngưng đá banh một thời gian. Rồi em lập kế hoạch lấy lại hình ảnh người chồng đáng yêu thế nào :beauty: Ngày nào em cũng nt theo lịch như vậy nè:

-6h sáng: “Đây nào vợ yêu! Ngủ gì mà ngủ như heo vậy!” :sogood:

-11h30 trưa: “Em ăn trưa chưa? Nhớ ăn trưa kéo ốm đấy! con gái mà ốm yếu là xấu lắm” :stick:

-6h tối: "Anh nấu cơm - thức ăn săn rồi, nhiều quá anh ăn không hết, hôm nào em qua ăn với anh nhé, đem bỏ phí lắm"

-10h tối: "Anh nhớ em! Đêm nào nghĩ về em anh cũng khóc hết, anh khóc còn nhiều hơn em khóc nữa đấy!"

4. Chương 4: Vợ Chồng Cãi Lộn, Con Cu Giảng Hòa

Khoảng thời gian vợ bỏ đi đúng là chán thật, em có nt cho vợ là anh nấu cơm săn chờ em qua ăn nhưng thật ra em có nấu đâu, toàn đi ăn ngoài, quần áo thì gom lại quăng vô máy giặt, nhà cửa tự lau, tối 10h sau khi nt cho vợ xong lại thấy nhớ, nhớ xếp hình đó các thím à, bèn lên mạng down mấy phim jav vừa xem vừa bắt con sóc bỏ lọ. Cuộc sống không vợ của em cứ thế kéo dài khoảng gần 10 ngày thì đến một hôm sáng chủ nhật thì nhận dc tn của vợ.

Vợ: Nộp đơn ly dị chưa? (xưng hô ko vai vế vây đáo, em út lắm nhưng thôi nhỉ)

Em: Anh xé nó rồi.

Vợ: Tại sao xé?

Em: Anh không muốn mất em, ngày nào anh cũng mong em trở về, về với anh nhé em!

Vợ: Ông đừng có nhiều lời nữa, ngày nào tui cũng nghe mấy câu này nhức óc wa', tui đã nói là ko còn tình cảm với ông mà, để tui tự viết tờ khác kêu bé em qua đưa ông ký rồi tui tự đi nộp cũng dc.

Em: Vậy là hết thật rồi hả em! Sao e ko cho a cơ hội lần nữa?

Vợ: Tui suy nghĩ nhiều lắm rồi, đêm nào tui cũng đọc mấy tin nhắn của ông hết, đọc xong tui lại khóc, tại sao ông lại làm tui khóc nhiều thế cơ chứ, tui làm gì sai mà ông nỡ đổi xử với tui như vậy?

Em: Anh xin lỗi em! Là do anh không tốt làm em buồn! Hãy cho anh một cơ hội lần nữa đi em, anh hứa là em bảo gì anh nghe đấy, tôi nào a cũng về với em, chuyện ăn nhậu, đá banh anh bỏ hết rồi, hãy cho anh một cơ hội đi em?

Vợ: Không cơ hội gì hết, tối tui nhờ con bé em ghé qua, à không! Tui tự qua đưa đơn ông kí , tiện thể ông gom lại những đồ dùng của tui luôn đi, tối tui kêu taxi chở về.

Em: Uhm! (nắn nỉ ko dc, em nhẫn đại uhm cho xong chuyện)

Trưa hôm đó em ko có nt kêu em nó ăn trưa như mọi ngày, nằm trên salon suy nghĩ về việc vợ mình quyết ly dị, việc này làm em khá bất ngờ vì trong thời gian vợ về nhà ba mẹ, ngày nào em cũng hỏi han tình hình vợ qua con bé em, con bé nói mấy ngày đầu chị cầm đt lên đọc tin nhắn rồi nằm trên giường hay khóc thầm lắm, mấy món kfc, vị tiệm... mà anh mua chị đều ăn hết, ăn một cách ngon lành. Vợ em nó còn tình cảm thì sao lại ly dị dc cơ chứ mà vợ em thì sống tình nghĩa lắm ko dễ dàng bỏ em như vậy đâu, sau một hồi vắt trán suy nghĩ thì em nghĩ chắc là nó hù mình thôi... Vì vậy em bày mưu...

Ăn trưa xong em làm một giấc tối chiều, lau dọn nhà cửa sạch sẽ, gọn gàng để cho vợ thấy chồng mình đảm đang, giỏi như thế nào,làm xong việc nhà em tắm rửa xịt nước hoa thơm tho ngồi coi tv đợi vợ đến.7h35 tối! tiếng chuông cửa ríu rít vang lên, em vui lên như là trống đánh tan học, tắt mẹ cái tv, lật đật mặt cái quần dài vào mà mặc hoài ko vô, em vứt mẹ đó phóng như bay với vận tốc 100km/h xuống dưới nhà, ra mở cửa thấy vợ mình, à không là một nàng tiên lấp ló làm em mừng như lần đầu Bác Hồ đến thăm nhà, như được Obama mời rủ đi massage, rồi xếp hình phê lòi với Maria Ozawa thần thánh. Trong cơn CDSHT, em không quên mời em nó vào nhà một cách lịch sự:

Em: Mời người đẹp vào nhà chơi!

Vợ: Ông đừng có nói đùa kiểu đó, muốn tán tỉnh tôi à! Còn lâu

Em: Tôi nay người đẹp ghé nhà làm tại hạ hân diện quá, ghé có việc chi vậy? (biết nhưng vẫn giả bộ)

Vợ: Tui không có giốn với ông nha, đọc xong rồi kí tên đi (em nó vừa nói vừa rút tờ giấy ly dị đưa em)

Em đọc sơ qua tờ giấy ly dị rồi đắm chiều

Em: Nhà anh không có viết sao kí đây em?

Vợ: Vậy anh chạy ra đầu ngõ mua về kí đi, lẹ tui còn đi công chuyện!

Em: Đi đâu vậy người đẹp?

Vợ: Ông hỏi chi! À, tôi đi chơi với bạn trai, dc chưa!

Em: Hehe! Không biết thằng nào may mắn dc đi chơi với người đẹp vậy ta! (Em vừa nói vừa cười, rồi nghĩ thầm đêch mơ dám xạo với ông à, hơn cả tuần nay nằm ngủ trong nhà mà còn bày đặt chém)

Vợ: Ông nói nhiều quá, chạy ra mua cây viết lẹ đi!

Vừa nói xong em nó cởi cái áo khoác ra, ôi má oi! Hôm nay em nó mặc bộ đầm màu trắng ngắn ngắn chưa tới đầu gối, phần trên có miếng xé ở giữa làm hiện lên phần trùng của đồi A1, A2, kèm theo đó là mùi hương nước hoa tỏa ra làm em phê hơn bao giờ hết, chưa kịp hưởng ứng cơn phê em nó bỗng đứng dậy tới tủ lạnh lấy chai nước suối ra uống, lúc em nó quay trở ra, dưới ánh đèn sáng trưng của phòng khách, những đường cong chết người, làn da trắng mịn hiện ra làm “thằng cu” ngoắc ngoắc đứng dậy chào cờ đòi khởi nghĩa, trong lúc em nó ngồi xuống, em lén nhìn thấy hôm nay nó mặc sịp màu vàng, rồi tự nhiên trong đầu em lại nhớ đến câu ca dao mà ông bà ta đã dạy:

“Bướm vàng đậu trái mù u

Vợ chồng cãi lộn, con... cu giảng hòa”

Một ý nghĩ lóe sáng hiện lên trong đầu em (thật ra cái này em nghĩ ra từ hồi chiều rồi), em vội nói với em nó:

Em: Nay giờ anh giận với em đó, mà em quyết định kĩ chưa?

Vợ: Tôi suy nghĩ kĩ lắm rồi, anh mua viết kí lẹ đi để tôi về! (Vừa nói xong mắt em nó ngấm lệ)

Em: Uhm! Viết anh để trên phòng ngủ đó, em lén phụ anh bưng đồ em xuống rồi anh kí luôn cho. (Em vừa nói vừa giả bộ buồn)

Sau khi em nó vào phòng ngủ, em đóng sập cửa lại! vợ nó la lên: “Anh làm gì đó!”, em không nói gì hết, tắt đèn phòng rồi bất ngờ hôn em ấy, bị hôn bất ngờ em nó đỡ người ra rồi một lúc sau đẩy em ra định mở cửa chạy ra khỏi phòng, nhưng em đã nhanh tay ôm lấy em nó quăng lên giường, đè xuống cưỡng hôn tiếp...

Đang hôn ngon lành, bỗng em nó dùng hết sức đẩy em ra rồi một tiếng “b López” vàng lên và sau đó thì vừa chửi vừa khóc: “Thả tôi ra, đồ dâm tiện... @#\$%^&” em nó chưa kịp chửi xong em bắt ngay hôn tiếp đồng thời 2 tay em giữa chặt 2 tay em nó. Sau một hồi hôn mãi mê, em luồn tay xuống xoa xoa khắp vùng lưng, đồng thời vẫn tiếp tục dùng lưỡi mút miệng em nó, lúc này em nó từ trạng thái chống cự chuyển sang thả lỏng 2 bên cùi thể giằng co được khoảng 15p thì một phát súng vang lên, đạn của em đã bay khỏi nòng tiến thẳng phía sâu bên trong hầm kèm theo đó là tiếng rên ”A...a...a..” của 2 bên. Sau cuộc chiến này lửa, 2 bên mệt nhừ lăn nằm ra ngủ tối sáng...

5. Chương 5

Chiều hôm đó em bắt chiếc taxi qua chỗ vợ về, ngồi trên xe mà vợ cứ tựa đầu vào vai em cười thỏ thẻ, uhm! Em nó giờ chắc vui sướng và hạnh phúc lắm, còn em nghĩ đến việc đón vợ về nhà mà lòng nặng trĩu, không biết thời gian sắp tới em nó sẽ đối xử với em như thế nào nữa. Thôi kê, chuyện gì tới nó sẽ tới! Chiếc taxi rồi cũng đến nhà, em giúp vợ đem đồ đạc lên phòng rồi làm một giấc tới gần 6h30 thì có tiếng lay dậy

Vợ: Anh! Anh oiiiiii... (múa nghe ngọt xót)

Em: Gì vậy em?

Vợ: Dậy ăn cơm!

Em: Thôi để anh ngủ chút nữa đi, anh mệt lắm!

Vợ: Dậy đi! Thức ăn em nấu nhiều lắm (em nó vừa nói vừa nắm vai lay em)

Em: Uhm, để anh rửa mặt cái đã.

Ngồi xuống bàn ăn, hiện lên trước mắt em toàn là các món ngon mà mình chưa bao giờ thấy em nó làm, không ngờ con này giỏi nấu ăn phết, chắc 10 ngày ở nhà mẹ tranh thủ học nấu ăn đây mà . Công nhận hôm nay em nó nấu ngon thật, em ăn mà muốn cắn cả cái bụng, vừa ăn xong thì em nó hỏi:

Vợ: Thức ăn có ngon không anh?

Anh: Ngon lắm! Công nhận vợ anh nấu ăn giỏi thật, lại đảm đang nữa (nịn nó)

Em nó cười tí mỉm rồi hỏi em tiếp

Vợ: Vậy anh có muốn ngày nào cũng ăn ngon không?

Em: Uhm! Muốn, vợ anh nấu ăn là số 1 (nịn tiếp)

Vợ: Uhm, muốn vậy thì anh phải làm chồng ngoan nha, rồi không được làm em buồn nghe chưa? (múa! nghe sao mặn chát quá)

Em: Ờ! (em trả lời cho xong chuyện)

Ăn xong thì em lên phòng coi tv rồi tắm rửa, xong lại leo lên giường hớt voz như mọi khi . Còn em nó thì rửa chén, dọn dẹp, lau nhà... đúng mẫu là vợ ngoan hiền luôn . Tối trước khi còn được em nó massage nữa chứ, hehe! Tối lúc này em chợt nghĩ ra con này nó hù mình thôi, chứ làm gì có chuyện nó ràng buộc, bắt chiều nó chứ, chỉ thấy nó toàn chiều mình ko à . Nhưng chuyện éo ai ngờ dc!

8h sáng hôm sau (em xin nghỉ làm 1 tuần luôn, nên ngày này ko có đi làm), sau khi dùng buổi sáng thì vợ nó hỏi:

Vợ: Anh! Em hỏi anh phải nói thật nha, không dc giấu em điều gì đó

Em: Uhm! Em cứ hỏi đi (vừa nói mà lòng em bất an, sợ nó điều tra ra quá khứ của em...)

Vợ: Trong tài tk ngân hàng anh có bao nhiêu tiền?

Anh: Anh cũng không rõ nữa! (lol! tính ăn cướp à)

Vợ: Uhm! Vậy thì lát nữa anh chở em ra ngân hàng chuyển qua tk của em hết nha!

Em lúc này trợ 2 con mắt ra...

Em: Tiền của anh mà, sao lại chuyển cho em?

Vợ: "Cái gì của anh là của em", anh không nhớ câu đó sao? (ụ má! Con này tính làm thiệt à)

Em: Nhưng mà tiền đó anh để dành, lỡ sao này nhà có chuyện gì thì có mà xoay sở chứ!

Vợ: Tiền anh em giữ, ko mất đâu mà lo, mà anh nói là phải giữ lời giờ thắt hút à?

Em: Ờ! Anh chiều em dc chưa!

Múa! Vừa nói xong mà ruột em đau như cắt, nướt mắt đầm đìa... còn em nó cứ cười mỉm sung sướng như vừa mới trúng số vậy. Nhưng em ngu gì mà chuyển tiền cho nó, tranh thủ lấy cớ ra ngoài mua đồ em trốn ra ngoài tiệm net đánh dota tới 1h chiều mới về . Về tối nhà em lén lút nhẹ nhè bước lên phòng ngủ thì em nó đã đợi sẵn trong đó, vẫn cái mặt hầm hầm thấy ghét rồi chuyển sang bài mếu máo:

Vợ: Anh có xem tôi là vợ anh không vậy, nếu anh không muốn tôi ở trong nhà này thì tôi đi cho anh coi!

Vừa nói xong nó kéo vali đã đựng áo quần sẵn tiến ra trước mặt em, em mở cửa ra:

Em: Cô đi thì đi luôn đi!

Em vừa nói xong thì nó lườm em 1 cái, rồi lầm lì kéo vali xuống dưới nhà, vừa ra tới cửa thì em ôm nó lại nắn nít:

Em: Anh xin lỗi em, em bỏ vali lại đi, anh với em ra ngân hàng, dc chưa!

Em vừa nói xong thì em nó bêu má em rồi hôn mấy cái liên tiếp, rồi tuôn ra một tràng ngọt như mía!

Vợ: Chuyện hồi sáng em bỏ qua đó, anh như vậy mới là chồng em nè, em iu anh lắm

Chuyện nó lấy tiền của em chỉ là mìn khởi đầu thôi, sau này nó bắt em trước 6h tối không đc ra đường, buộc em phải từ bỏ đá banh và nhậu nhẹt, muốn đi đâu phải chở nó theo, rồi chưa kể nó lấy tiền của em đi mua áo quần, làm tóc, spa nữa chứ... ngoài ra mỗi chiều tối còn phải phụ nó lặt rau, nấu cơm...

6. Chương 6

Ngày 3/11

Ngày thứ 7 hôm đó, theo lịch làm em được nghỉ buổi chiều. Vợ em ở nhà không biết em được nghỉ, nên em cũng tranh thủ thời gian hí hú với bạn bè chút, liền gọi cho thằng bạn thân từ cấp 2 của em, nó tên là Vạn:

- Thằng chó, mày đang ở đâu vậy?
- Chó cmm! Tao đang ở nhà
- Đi nhậu không, lâu rồi không nhậu thèm quá.
- Haha, mày không sợ đi nhậu về bị vợ chửi à?
- Nó không biết đâu! Mày ở nhà đi, lát tao qua chở.

Em lấy xe chạy qua nhà nó, 2 đứa em tới quán thịt chó ở vùng ven quận 7. Hôm nay 2 đứa bạn thân lại có cơ hội chém gió, xả lòng trên bàn nhậu.

- Mày dạo này sao rồi?
- Sao là sao? Tao vẫn bình thường như mọi ngày.
- Bạn bè lâu năm, có tâm sự thì nói ra chứ giấu trong lòng làm gì? Nói thiệt đi
- Tao nói là bình thường mà, đm mày bị điên à! – nó chửi em
- Chuyện mày với con Thảo đó, mày định giấu tao tối bao giờ?
- Mày kệ nó đi, đừng nhắc tới nữa!

Nó nói xong mắt nó hoe hoe đỏ. Con Thảo là ex của nó, yêu nhau say đắm 3,4 năm trời vậy mà vào một ngày “đẹp trời”, thằng Vạn bắt gặp nó vô khách sạn với thằng khác, tính thằng này hiền nên éo dám làm gì thằng kia, sau chuyện đó thì 2 đứa nó chia tay. Tính thằng này tội, chơi đẹp với bạn bè nên em quí nó lắm, bạn thân mà cái chuyện nó với con Thảo không kể với em, sau này em vô tình mới biết được.

-Với cái thứ như con Thảo thì mày luyến tiếc làm gì, nó không phản bội mày hôm nay thì ngày mai, ngày kia và sau này nó sẽ ngoại tình với thằng khác. Con gái trên đời này không thiếu, không có con này thì có con khác. Quên cái loại đó đi, đừng lụy tình nữa. – em khuyên nhủ nó

- Nhưng mà tao éo quên được, tao nhớ nó lắm – nước mắt bắt đầu chảy
- Nhớ thì uống say vô cho tao – em đưa cái ly bắt nó uống rồi lái sang đè tài khác, cho nó quên cái con dâm tiên đó

Hai đứa cứ thế ngồi chém gió trên trời dưới đất tới gần 3h30 chiều thì gần hết mè két ken rồi, lúc này cũng ngà ngà say, tính tiền xong em định chở nó về thì bỗn nó rủ em đi massage:

- È mày! Di massage không? – nó hỏi với em
- Cái gì! Tao có vợ rồi, đi xong về nó cắt tao à! – em bất ngờ với câu hỏi của nó
- Đm bày đặt ra vẻ làm tốt đẹp lắm, chứ hồi trước thằng nào rủ tao đi chơi gái này nợ!
- Đm hồi đó khác, giờ khác!
- Thôi mày chở tao tối đó đi, mày ngồi ngoài ghế đợi, còn tao vô một mình.

Em cũng chịu cái thằng này, thôi đành kiềm cho nó cái quán HTGD cho nó nhanh vậy. Em chạy qua đường Nguyễn Thị Thập, rồi chạy tới quán HTGD T.Đ, tới ngay trước cửa thì khoảng chục em ngồi trên ghế, em nào em nấy da trắng phóc, mặc bộ đầm đồng phục màu xanh da trời, ngắn ngắn từ trên xuống dưới, ngực hở cả phân nửa, nhìn chung ngoại hình cũng đẹp hơn sao với mấy tiệm khác, hầu hết các em tuổi từ 16-25

Thằng Vạn nhìn mấy em nó thì mặt hờn hở, chắc lâu quá bí trong người chịu không nổi mới đòi đi, chứ cái hồ chưa cưới vợ, em rủ thì đòi nào nó đi. Đúng là cái thằng mặt lờ.

Vào trong tiệm thì thằng Vạn hí hửng chọn em bốc nhất vào bên trong, em cũng kệ cmn. Nói với mấy em nhân viên là anh không có hứng, thông cảm bùa sau anh ghé ủng hộ. Ngồi trên ghế salon, em móc điện thoại ra đang lướt web thì tự nhiên có tiếng lay:

- Anh ơi! Sao anh ngồi đây vậy?

Múa cái giọng Nam Bộ ngọt xót, làm em giật mình quay sang thì ôi má ơi, một em nhân viên khoảng 18 tuổi, xinh xắn, váy ngắn đứng cạnh bên, tự nhiên cái cuồng dâm trong người em lại nổi dậy, quên cả con vợ đang ở nhà.

- Anh đợi bạn, có gì không em? – em nhìn em nó thèm thuồng, muốn đè ra mà phịch

- Anh vô nha! – em nó nói tiếp

- Ờ! Ờ em! – không cần suy nghĩ, em ok ngay và đi theo em nó vô phòng, còn mấy em nhân viên kia thì nhìn em cười cười, em cũng lạ ở cái điểm này, đáng lẽ ra mấy em nó phải ghen tị chứ!...

Em đi theo nó vào bên trong một căn phòng kín mít, máy lạnh bật vụt vụt.

Em nó khóa cửa lại rồi nói với em:

- Anh cởi đồ ra đi!

Cái này em cũng không ngại, cởi hết áo quần, nude hoàn toàn 100%. Em nó lúc này cũng cởi hết theo em, bây giờ em được ngắm kỹ em nó. Cao khoảng 1m67, khuôn mặt xinh, da trắng, cặp ngực căng tròn theo kinh nghiệm của em thì có lẽ là bơm, thân hình thì chuẩn của chuẩn, nếu đánh giá tổng thể thì em có nhận xét như thế này: “Em nó ngon hơn Ngọc Trinh! ngon hơn Ngọc Trinh!”

- Anh nằm úp xuống đi!

Em vừa nằm xuống theo lời em nó thì... em nó đã nhảy lên người em ngồi, cái gì cần chạm nó đã chạm, một cảm giác ám áp sau lưng..

7. Chương 7: Sư Tử Hà Đông

Nằm úp xuống người em, rồi ghé tai em nói:

- Người anh rít quá, em tắm cho anh nha

- Ok em

Tắm rửa xong xuôi, em lên giường nằm ngửa ra. Cơn cuồng dâm đang cao trào thì đột nhiên em nó hỏi:

- “Anh có vợ rồi hả!”

Bé nó vừa hỏi vừa cười, câu nói của con bé làm em tụt cả hứng. Khuôn mặt đổi sắc, nghĩ về con vợ đang ở nhà thấy mình có lỗi quá, thôi ráng nhịn cơn cuồng dâm về nhà đáp tội với nó vậy.

- Sao em biết anh có vợ? – em hỏi con bé

- Thì nhẫn trên tay anh đó!

- Uhm! Thôi dừng đây đi em, anh sẽ trả tiền đầy đủ.

Em mặc áo quần vào rồi nói chuyện một hồi với con bé, tới khi có điện thoại thằng bạn hỏi xong chưa thì em chào con bé rồi về. Không quên tip riêng cho em nó 100k.

Em chở thằng bạn về nhà nó xong, rồi ra chợ ghé mua trái cây về nhà để 2 vợ chồng ăn. Về tới nhà thấy cổng đã mở, cửa cũng mở toanh, em chạy tót vào trong. Dang hí hửng vì sắp được xếp hình, thì vợ em nó đã ngồi sẵn trên salon, cái mặt hằm hằm nhìn em. Em nhìn nó giật mình, hai con mắt sắc như dao của em nó lia em.

- Bà xã giận ai mà mặt đỏ bừng vậy? – em lo lắng hỏi
- Anh giỏi quá ha! – em nó hét lên
- Chuyện gì vậy em, có gì nói nhỏ nhẹ, tự nhiên hét lên với anh là sao?
- Chuyện anh làm anh không biết à, còn bày đặt giả bộ hả?

Vợ em nói làm em giật mình, không biết vợ nó có biết chuyện em đi massage mà giận không nữa. Nhưng em vẫn tỏ ra vẻ bình thường, ra vẻ không biết.

- Chuyện gì là chuyện gì? Em không nói sao anh biết!
- Còn bày đặt giả vờ ư, anh muốn biết tui sẽ cho anh biết!

Vợ em vừa nói vừa khóc thút thít. Không bào giờ em sợ vợ như lúc này, em nó mà biết em đi massage là coi như em đi một đời trai! Huhuhu.... cảm giác em run run bao trùm khắp người, còn run hơn cả thời cấp 2, em đi học quậy phá, bị cô mời phụ huynh lên họp.

Bước lên phòng thì vợ đã ngồi trên máy vi tính, mắt đỏ hoe, tay cầm xấp giấy, em dù đang run nhưng vẫn cố thản nhiên mình không làm gì sai. Em tiến lại chỗ vợ.

- Vợ chồng có chuyện gì từ từ nói, em làm gì mà khóc lên vậy?
- Vừa nói xong, vợ nó táng em một cái bạt tai đau đeeng, ù hết cả tai.
- Đây, anh đọc cho hết!

Em cầm xấp giấy lên đọc, ngay trang đầu tiên là chap 1 của “Hối hận vì lấy vợ sớm – phần 1”, mặt em tái mét, tay chân run rẩy, nhìn vợ mà không nói nên lời.

- Tui kêu anh đọc cho hết, sao không đọc? – vợ nó la lên
- Anh đọc hết rồi?

Em vừa dứt lời thì thêm một cái bạt tai đau đeeng nữa, vợ em lại khóc tiếp

- Vợ chồng ăn ở với nhau cả đời, mà anh dám đem chuyện nhà mình lên kể cho thiên hạ biết là sao?
- Anh xin lỗi em, tại anh ngu, anh sai rồi!
- Sai cái gì mà sai, anh đem kể cho người ta biết chuyện nhà mình quan hệ như thế nào, tôi nhục lắm, nhớ người quen mà đọc được thì sao?
- Thôi để anh xóa cái topic đó, em đừng giận nữa mà!
- Người ta đã xóa rồi, anh đừng ra vẻ đạo đức giả nữa.
- Uhm! Vậy thì được rồi, em đâu cần phải làm to chuyện làm gì?
- Chuyện đó tao có thể tha ày, nhưng con Q. là con nào? – vợ nó xưng hô mà tao với em rồi hỏi con Q là ai
- Em ăn nói cho cẩn thận, con Q. anh không biết nó là ai hết?
- Mẹ mày, mày còn xạo với tao à, mày mở chap 6 trong máy tính lên cho tao? – vợ nó lại khóc tiếp, bắt em mở chap 6

Nó nói làm mặt em không còn một giọt máu, em dành thú nhận sự thật với nó. Con Q. thật ra em quen nó sau nó cách đây khoảng 1 năm, lúc này em với vợ chưa cưới, nhiều lần em dụ vợ đi khách sạn mà không

được, vợ nó nói để dành cho đám cưới. Mỗi quan hệ giữa em với con Q là mối quan hệ xác thịt là chính, chỉ vì nhu cầu mà đến với nhau. Thật ra em có kể chuyện về con Q trong chap 6 nhưng em không up lên trên voz, vì sợ nếu vợ đọc được thì chết. Vậy mà em éo ngờ vợ nó tìm ra được chỗ giấu file word.

- Anh không giấu với em nữa, con Q với anh hồi đó chỉ là mối quan hệ... Chứ anh không yêu gì nó hết! – giọng em run run

- Mày giỏi lắm, hồi quen nhau lúc nào mày cũng đòi ngủ với tao, tao sợ mày chơi tao chán thì tình cảm rạn nứt, nên tao ráng để dành cái ngàn vàng này cho tới lúc cưới,. Vậy mà mày dám lén lút ngủ với con kia. Hôm nay tao sẽ sống chết với mày, cái thẳng phản bội như mày không xứng đáng làm chồng tao.

Vừa nói xong vợ em lấy con dao gọt trái cây từ trong học bàn vi tính ra, cầm con dao trên tay rồi tiến về phía em.

- Em làm gì đó – em sợ hãi, thụt lùi vào phía sau giường

- Tao đám ày chết, hôm nay tao sẽ sống chết với mày – vợ em hét lên đầy giận giữ

Em sợ quá lấy cái gối đầu giường ra làm vũ khí tự vệ, vợ em nhào tới đám thẳng mặt, em đỡ gối ra đỡ. Số em lúc này hên vãi, nguyên đầu con dao đâm thẳng vào cái gối, vợ em định rút dao ra thì em gấp cái gối lại, giữ chặt tay em nó rồi giành lại được con dao. Giụt được con dao của vợ, em định chạy ra khỏi phòng thì ăn nguyên một đạp của em nó (vợ em có vỗ ạ), làm em bật ngửa vô góc tường, em cố gắng hết sức, đang đứng lên chạy tiếp thì ăn nguyên cả cái bàn phím tới tấp vô đầu... tay chân em giụt giụt, dạng giống như lên cơ động kinh khoảng 30s, rồi bất tỉnh...

8. Chương 8: Đêm Kinh Hoàng Trong Bệnh Viện

Chiếc taxi chạy hết tốc tới thẳng bệnh viện, em được đưa vào cấp cứu trong tình trạng bị chảy máu đầu và hôn mê. Cũng may số em lớn, bị bất tỉnh do chấn động mạnh, không ảnh hưởng đến não bộ, chỉ may mắn mũi khâu da đầu bị té, do góc cạnh bàn phím gây ra.

Em nằm trong phòng cấp cứu tối 10h30 đêm thì tỉnh dậy, nhìn ra cánh cửa phía bên ngoài thấy thấp thoáng bóng dáng ông bà già, ba mẹ vợ và cả con vợ quí hóa của em nữa. Sau đó em được đưa tới phòng riêng để nằm hồi sức, bác sĩ nói em phải ở lại một ngày, để kiểm tra coi có còn tổn thương nào nữa không mới cho về. Nằm xuống giường chưa được kịp uống miếng nước, thì má em với vẻ mặt đầy lo lắng.

- Mày làm gì mà bị người ta đánh cho bất tỉnh vậy? – vừa hỏi vừa chửi

- Ai nói con bị người ta đánh hả má? – em lúc này tuy mệt, nhưng vẫn ráng hỏi

- Vợ mày nói chứ còn ai ở đây nữa, vợ mày không đem vô đây sớm, chết trước ba má mang tội bất hiếu cả đời nha con.

Em nhìn sang vợ thì em nó lia mắt lườm em, ánh mắt trông có vẻ đượm buồn, em cũng hiểu ra ý nó nói gì. Em định nói cho ông bà già sự thật thì mới nhớ là có cả ba mẹ vợ ở đây nữa, hên là em dừng kịp, không thôi ba mẹ vợ quê lầm, sẽ mang nhục vì tội không biết dạy con. Mà nếu em kể ra thì càng làm rối thêm, thế nào con vợ nó cũng méc với ông bà già là em ngoại tình, lúc đó còn làm em éo dám nhìn mặt ba mẹ vợ luôn chứ. Cái vòng luẩn quẩn đó dính nhau, làm em rối tung trong đầu, nên em chỉ có nước nói dối theo con vợ.

- Người ta đánh nhầm đó má, con ra đường đâu có gây gỗ với ai đâu mà bị đánh!

- Phải không H? – má em quay sang hỏi vợ

- Chắc vậy đó má, anh B hồi giờ có kiểm chuyện với ai đâu, ánh đi làm rồi chiều tối về nhà...

Má em nghe từ chính miệng vợ nên tin lắm, cái con này không biết luyện phép thuật gì điều khiển ông bà già, mà ông bà thương nó, tin tưởng nó còn hơn cả em nữa!

Hai bên phụ huynh ngồi ở lại nói chuyện, hỏi thăm nhau thêm nửa tiếng nữa thì đi về. Riêng con vợ quí hóa thì vẫn ở lại.

- Má ở lại chơi với con đi má! – em cầu cứu má

- Có vợ mà ở đây rồi, tao về chứ ở đây làm gì – lời má em nói như ca nước sôi tát thẳng vào mặt em, má em không biết rằng, má đang đưa con trai đáng yêu của má cho con “sư tử cái” ăn thịt.

- Vậy ba ở lại chơi với con đi ba – em chuyển sang cầu cứu ba

- Ủ! Tao không giốn mặt với mà y nha! Mày lớn rồi chứ phải con nít một tuổi đòi bú đâu, con H nó đang ở đây, mà có vợ chăm sóc là sướng nhất rồi, đòi ba má chi nữa hả con!

Ông già em nói làm cả phòng phì cười, em nhục éo giấu mặt vào đâu được. Ba má em dặn dò con vợ vài câu rồi cùng với ba mẹ vợ chào từ biệt ra về, để lại em cô đơn một mình, trong căn phòng trống vắng với con “sư tử Hà Đông”!

Nhiệt độ phòng lúc này cũng hơi lạnh, bụng em lại đói cồn cào. Nhìn con vợ mà em không dám mở miệng, mà nếu mở miệng thì nhiều khi còn bị nó ột hit giống hồi chiều tối thì chết. Em trùm mền lại, ráng nhắm mắt ngủ cho qua cơn đói, được khoảng 15 phút chịu không nổi em bật dậy, đúng lúc con vợ đi đâu về.

- Cho xin 50 chục ngàn! – em mặc bộ đồ bệnh nhân, ví bị vợ giữ nên không có tiền

- Làm gì? – vợ nó trả lời tỉnh bơ

- Đi mua cháo – em đáp lại

- Cháo tôi mua đây nè, ông ngồi ở đó đi!

Vợ em cầm bịt cháo trên tay, đổ ra tô nhựa.

- Há miệng ra – vợ em nói như ra lệnh

- Để tui tự ăn cũng được.

- Vậy ông tự ăn đi.

Em cầm tô cháo trên tay, vừa ăn vừa lén xem hành động của con vợ. Trong căn phòng này giờ chỉ còn lại hai vợ chồng, em sợ nó xiên lén em một phát thì khổ, em không muốn chết sớm. Huhuhu!

Ăn xong vợ nó đã chuẩn bị thuốc săn, em uống xong thì nằm xuống ngủ. Nằm đắp mền nhưng vẫn mở hé hé xem nó làm gì, rồi bất ngờ em thấy nó lấy cái thứ gì đó trong bịch ra, má ơi! Lại là con dao gọt trái cây!!!

Mặt em tái mét, tờ trym teo lại, cảm giác run run cách đây vài tiếng đồng hồ lại ùa về. Vợ nó cầm con dao tiến lại gần chỗ em, người em lúc này không còn chút sức lực nào nữa để trốn chạy em nó, em cần rằng mặc cho nó làm gì thì làm. Đang trong cơn tưởng tượng bị em nó đâm như thế nào, thì em nó kéo phăng cái mền em ra.

- Ngồi dậy ăn trái cây – vợ nó kêu em

- No rồi, cô để tui ngủ đi. – em từ chối

- Böyle giờ có ngồi dậy không? – vợ nó nói to hơn

- Tui no rồi, cô bắt tui ăn, chẳng thà giết tui đi!

- Biết vậy hồi nãy ở nhà tui đâm mấy phát cho ông chết rồi, tui đem ông đi cấp cứu còn không biết ơn, bây giờ còn nói cái giọng đó nữa hả!

- Böyle giờ vẫn còn kịp đó! – em cương với nó

Vừa ngắt lời xong, con vợ nó bỏ con dao xuống, dùng lực hai tay tuột quần em ra, em lấy hai tay che tờ trym lại, vợ nó lại cầm tiếp con dao.

- Tui nói ông không chịu nghe, ông muốn chết nhưng tui không cho ông chết đâu, tui cắt cho ông mất một đời trai.

Em chưa kịp đáp lại thì con vợ đã giựt hai cánh tay yếu ớt của em ra, tay trái cầm tờ trym của em.

- Thôi em ăn, chị tha cho em, em năn nỉ chỉ đó ...!

Em ra vẻ sợ hãi năn nỉ nó, khuôn mặt em lúc này không còn một giọt máu, em sợ nó lầm, nó còn lấy dao đâm em được mà, huống hồ chi là cắt tờ trym.

Thế là em ngoan ngoãn ăn trái cây, vợ nó đưa gì em ăn đó, éo dám cãi một lời. Sau đó nó còn bắt uống sữa nữa, mịa cái bao tử đã no rồi mà nó cứ nhồi nhét đủ thứ trong đó. Sau một hồi bị tra tấn, à không! Bị vợ ép ăn, em cũng được nằm xuống ngủ

Vợ em bên kia giường cũng đã ngủ yên rồi, tự nhiên cuồng dâm trong người em nổi dậy, em muôn áy lầm, muôn lầm! Bây giờ em chỉ muốn vợ em là y tá, em là bệnh nhân, em nằm dưới, vợ ở trên... nằm mơ mộng một hồi thì em cũng đi vào giấc ngủ

Đang chìm trong giấc ngủ thì có tiếng kêu dậy.

- Anh ơi! Dậy chờ con đi học.
- Còn sớm mà em
- Gần 7h rồi, còn sớm gì nữa anh.
- Uhm! Em mặc đồ cho con đi, đợi anh chút

Đánh răng rửa mặt xong, người chồng lái xe hơi chờ vợ và hai đứa con đi ăn sáng. Sau đó đưa con trai lớn đến trường, còn bé gái thì gửi nhà trẻ. Hai vợ cùng nhau đến công sở làm việc. Buổi tối họ lại quây quần bên nhau, trong nhà lúc nào cũng tràn ngập niềm vui, một mái ấm đầy ắp yêu thương, một gia đình hạnh phúc, tình cảm vợ chồng họ thật nồng ấm...

9. Chương 9: Đang Phê Thì Đứt dây Đàm

3h sáng, đang nằm mơ về ngôi nhà và những đứa trẻ thì em giật mình thức dậy. Nhìn bên kia giường, vợ nằm co ro một mình bên đó, nhìn vợ ngủ như thế em thương lầm, chưa bao giờ em thương vợ như lúc này, cái cảm giác sợ hãi cũng gần như đã biết mất, em lấy gối qua nằm ngủ với vợ.

Ôm vợ vào lòng cảm giác thật ấm áp, nhìn những vết thương trên người, đột nhiên em lại nhớ đến cảnh cô y tá và bệnh nhân trong các bộ phim JAV. Đầu em hơi nhức, tay tuy hơi đau nhưng nó không làm giảm sự hưng phấn trong em, cơn cuồng dâm trong người nổi dậy, “thẳng nhỏ” phía dưới đã ngốc đầu lên từ khi nào.

Đêm nay là đêm duy nhất ở trong bệnh viện, tại sao mình lại không thử một lần, để biết cảm giác nó phê như thế nào! Cái suy nghĩ đó như liều thuốc kích thích em hành động.

Vợ em lúc này nằm quay mặt vào trong góc tường, tay trái em xoa nhẹ đôi gó bông đào của vợ, được một lúc thấy vợ cũng không có động tĩnh gì, em gỡ từng nút áo ra, tay phải luồn phía sau lưng gỡ nút gài thắt ngực, lấy được áo ngực ra ngoài em bắt đầu hành sự. Kéo nhẹ vợ nằm ngửa ra, tay trái mân mê ngực bên kia, miệng thì mút đầu ti bên này.

Em làm như vậy khoảng 2,3 phút, nhìn lên thì mặt vợ đang nhăn lại, em ghé sát tai vào thì nghe thấy tiếng thở nhẹ. Kinh nghiệm chăn gối suốt gần 4 tháng trời với vợ, đã được em phát huy hiệu quả, tiếp tục làm như vậy thêm một lúc nữa. Em quyết định di bước tiếp theo, tay trái nhẹ nhè từ phía trên di chuyển từ từ xuống phía dưới, luồn nhẹ vào bên trong quần, tay em chậm rãi sấp đến nơi cần đến thì đột nhiên bị giữ lại.

Bực mình, em gỡ tay vợ ra rồi tiếp tục luồn tiếp, đang chuẩn bị tới nơi làn nữa thì thấy má em mát mát, thì ra tay vợ đang sờ má em. Em ngược lên nhìn vợ cười cười, vợ cũng đáp lại, mỉm cười với em. Em vui lầm, không ngờ sau bao nhiêu chuyện xảy ra, làm bao nhiêu điều có lỗi với vợ, vậy mà cái chiêu “Vợ chồng cãi lộn, con cu giảng hòa” em đang chuẩn bị áp dụng tới đây, lại có thể giúp hai vợ chồng đến gần với nhau hơn.

Em rướn người lên hôn má vợ một cái, vợ cũng đáp lại em một cái. Hihi! Được vợ hôn em phê lầm, tiếp cái đà đó, tay trái em lại tiếp tục luồn vào trong, sấp mò vào được cái cần mò lại bị vợ kéo tay ra, ngược lên nhìn vợ một lần nữa thì bất ngờ bị ăn nguyên một cái tát đau điếng vào mặt! Em ôm má chưa kịp hiểu

chuyện gì đang xảy ra, thì lại bị ăn tiếp nguyên một đập vào bụng, bay thẳng xuống giường, lăn mẩy vòng trên sàn nhà.

Mặt em lúc này đỏ bừng, một tay ôm bụng, một tay ôm má, thở hổn hển, ráng bó dậy. Nhìn lên trên giường, vợ nó mặc áo vào rồi đắp mền ngủ tiếp, coi như không có chuyện gì xảy ra.. Đây là lần thứ hai trong cuộc đời em, đang chuẩn bị sướng thì bị đứt dây đòn, cái cảm giác đau đớn thật là khó tả, thật là đau lòng quá đi đó mà!

Không thịt được con sư tử cái này, lại còn bị nó cho ăn đập, em ráng lết cái thân lên giường, mang theo nỗi bức tức trong người rồi chìm vào giấc ngủ.

Sáng thức dậy, trên người em chỉ còn mỗi cái quần, vợ nó đang giặt cái khăn trong wc, em nhìn nó mà nóng máu, con trai mà đánh con gái thì nhục lắm! Em chỉ muốn hô biến để em được làm con gái, vợ nó là con trai để em đánh đấm nó thỏa thích.

Đang nhìn thì nó giặt xong cái khăn, đem theo thau nước nhỏ rồi lén giường ngồi. Em nhắm mắt giả bộ ngủ, vợ nó lau phần trên người em, rồi tự nhiên giật phăng cái mền ra. Thôi chết em rồi! Tối qua lúc thay đồ em quên mặc sịp, “thẳng nhỏ” thì chống đứng hướng thẳng lên trời. Em mở mắt ra, hai tay che tờ trym lại, xấu hổ không dám nhìn vợ. Còn vợ em nó cứ cười cười, rồi nạt lên.

- Lấy tay ra.

- Để làm gì?

- Lau chử làm gì!

- Thôi khỏi đi, tối về nhà tắm cũng được.

- Böyle giờ có lấy tay ra hay không?

- Đã nói rồi, tối về nhà tắm, cô điếc à!

Vợ nó không nói gì, tối học tủ đầu giường lấy con dao ra. Má ơi! Con này nó định giở trò cũ à! Mặt em tái mét.

- Thôi cô lau đi, tôi thua cô đó.

Vợ nó bỏ con dao xuống, tuột quần em ra, lấy khăn lau vùng kín. Em nhắm mắt để cho nó lau, à không! Để cho nó xâm hại tình dục thì đúng hơn, tội này em mà kiện nó ra phuong chắc cũng phải đi mẩy năm tù.

Lau người em xong, vợ đi mua cháo cho em ăn, đưa thuốc em uống... Đến chiều, sau khi kiểm tra không có vấn đề gì về não bộ, bác sĩ cho em xuất viện.

Về đến nhà cảm giác thật thoái mái, em ghét nhất là ở bệnh viện, vừa ngột ngạt, vừa mất đi sự tự do vốn có của mình. Em lên salon ngồi, vợ thì tranh thủ nấu cháo, dọn dẹp, lau nhà. Nhìn xuống sàn nhà, máu giọt vương vãi khắp nơi, em nhìn mà hãi. Nhìn những giọt máu đó, em chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay, trong giấc ngủ đó em lại mơ. Em mơ về tương lai, rồi nghĩ về phận trai làm chồng, rồi hỏi ông trời:

“Bắc thang lên hỏi ông trời

Vợ con dữ quá, có trị được không!

Ông trời ống bảo rằng không

Tao còn bị đập, huống chi là mày!”

Câu trả lời của ông trời làm em tỉnh cả ngủ. Lúc này vợ cũng lau nhà, dọn dẹp xong rồi. Vợ nó đem 2 tô cháo lên bàn, em được vợ nó đút cho ăn. Công nhận bị bệnh cũng sướng ấy chứ, làm gì cũng có người chăm lo, nhất là vợ mình. Ăn uống xong xuôi, hai vợ chồng ngồi coi TV, mỗi đứa ngồi một góc, cách nhau có 1 mét mà có cảm giác như dài vô tận, đã thế lại không nói với nhau câu nào.

Đang xem phim giữa chừng thì vợ tắt phut cái TV, em nóng máu:

- Đang coi hay, mở lại coi!

- Đi tắm rồi đi ngủ
- Từ từ tắm, đang coi hay mà cút phá.
- Böyle giờ có đi tắm không?
- Không là không.
- Vậy tắm chung có chịu không?

Vợ em nói câu đó làm em vãi cả bất ngờ, xóa ngay cái ý định coi TV tiếp.

- Uh! Tắm thì tắm – trả lời tinh bơ, mặc dù trong đầu khoái bở mẹ

Vợ em đi lên lầu trước. Trong niềm hồn hồn sấp được tắm chung vợ, em phi lên lầu, đang leo lên giữa chừng thì té cái bẹp. Thôi rồi! Xong rồi! Cái đầu gối bị đập vô cái bậc thềm, em lăn ngửa ra nằm ú ó, nước mắt tuôn ra, không hiểu hôm nay ngày gì mà xui thế không biết...

Phải mất 5 phút sau em mới hết đau, lênh láng phòng cởi hết áo quần ra, vợ thì đã nude trong phòng tắm rồi, em chạy tút vô trong ...

10. Chương 10: Vợ Phát Hiện Giới Tính Thật Sự Của Em!

Mở cửa phòng tắm ra, vợ đang đứng tắm dưới vòi hoa sen, em định lại ôm thì bị đẩy ra.

- Đầu đang bị thương, tắm nước cho bị nhiễm trùng hả!

- Ngồi trên đòn ghế đi, chị tắm cho cưng. Mà nói trước nha, tắm xong rồi xách đít đi ra ngoài kia, cưng còn ở lại đây giở trò với chị, đừng trách sao chị không nói trước. – Vợ nó trợn mắt lên, kêu em bằng cưng, múa con này càng ngày càng quá đáng

- Cô kêu ai bằng cưng vậy, tôi thấy cô càng ngày càng không ra gì đó, ít nhất cũng phải xưng hô tôn trọng tôi chút chứ?

- Với cái thú như ông, tui tôn trọng làm gì, chưa đâm chết là may lắc rồi đó? Vợ vừa nói vừa chỉ chỉ trỏ trỏ lên trán em, rồi đè em xuống, xối nước lên người. Tắm xong, em bị nó đuổi ra. Leo lên giường tính kế tối nay tìm cách hiếp râm em nó.

Vợ tắm xong xuôi thì cũng lên giường, em giả vờ nằm ngủ. Đang nằm giả bộ ngủ thì tự nhiên một cái “bốp” ngay mông.

- Đi ra ngoài kia ngủ? – vợ vừa nói vừa chỉ ra ngoài cửa phòng
- Đang mệt! Cô tha tui được không, ngủ mà còn không yên nữa?
- Tính kế ngủ ở đây để tui à, đêm qua bị ăn đap chưa sợ hả?
- Ai dè?
- Không nói nhiều nữa, cầm cái gối, mèn đi ra ngay!

Vậy là kế hoạch của em tan vỡ, xuống dưới salon ngủ trong bức túc, muỗi chích ngứa cả da. Sáng hôm sau dậy, gọi điện xin seep nghỉ vài ngày. Cũng may seep là người quen chứ không bị đuổi việc từ cái đời nào rồi, từ hồi cưới vợ đến giờ, một tháng em phải nghỉ làm ít nhất 1 tuần.

Đánh răng rửa mặt xong xuôi, vừa mở cửa định ra đầu hẻm làm ly café. Vợ từ trên lan can vọng xuống.

- Mới sáng sớm, đi đâu đó?
- Uống café.
- Ở nhà đi, tui chế cho uống
- Thôi, ngủ tiếp đi. Tui đi lát về liền
- Đi được thì đi luôn đi, lát về đừng có kêu tui mở cửa.

Em kệ cmn, mới sáng muôn thoải mái, tự do chút mà cũng bị nó quấy.

Ra ngoài hẻm ngồi uống gấp các bô lão trong xóm, hỏi han này nọ... bla bla. Nói chuyện chém gió với mấy lão tới 7h mấy, 8h em mới về nhà.

Đứng kêu cửa hoài mà vợ không ra. Ngồi đợi nửa tiếng nó mới ra mở cửa, nhìn cái mặt hờn ha hờn hổ lấm.

- Muốn tui chết nắng ngoài này hay sao vậy? – em bình tĩnh nói với nó, ko dám nóng, tâm lý em lúc này là phải nhỏ nhẹ, kiềm cớ làm lành

- Ông chết đi tui nhở! haha.

- Vợ với chả vợ, cô càng ngày càng đanh đá đó! Biết vậy hồi đó bỏ mẹ cho rồi.

- Giờ bỏ vẫn còn kịp mà, lát nữa tui đi cho ông coi?

- Cô đi ai lo cho tui! – em cười cười

- Giỏi ha! Hôm nay nói được câu đó nữa hả!

- Hihi! Anh yêu vợ nhất mà – vừa nói vừa ôm em nó vào lòng

- Bỏ ra đi, ông sến vừa thôi. – vợ nó đẩy em ra

- Người ta thật lòng mà còn chửi, giờ có tha thứ cho anh không?

- Tha cái con khỉ, tui cho ông cơ hội, thời gian là một tuần, phải tìm cách làm lành với tui?

- Ok thôi!

- Nhưng trong 1 tuần đó phải tôi nói gì phải nghe đó, và quan trọng nhất là không được đụng vào người tui?

- Nhưng mà không ấy khó chịu lắm?

- Ấy ấy! Lúc nào cũng muốn ấy! Nếu muốn thì phải biết nghe lời chửi! Ráng nhịn đi, một tuần nữa tui cho. – vợ nó vừa cười mỉm với em, nhìn sao mà đáng yêu thế không biết, chỉ muốn đè ra mà ấy ấy...

- Dạ! Thưa chị, em sẽ nghe lời chị. – em cười to với vợ

Vô nhà đã có sẵn tô cháo trên bàn, công nhận vợ em chu đáo phết. Ăn uống no nê, uống thuốc xong, em chạy tít lên phòng lướt web. Cái trang đầu tiên em coi là topic “Hối hận vì lấy vợ sớm”, mở f145 lên ko thấy topic mình đâu, mở link trong bookmark thì thấy del rồi. Tổ cha thằng nào del topic em, mịa cái topic 1000 cmt bị del uổng quá, bao nhiêu công sức của em tan thành mây khói. Đây là lần thứ 2 topic của em bị del mấy thím à, cái lần trước cũng bị del do thằng trẻ trâu nào đó hack nick, post hình xxx lung tung. Nghĩ mà thấy nản, đang ngồi xem mấy cái topic kia thì con vợ đằng sau đi tới.

- Tui cầm ông vô cái diễn đàn đó nha!

- Vô đọc tin tức thôi à, anh có viết tiếp chuyện của mình lên trên đó đâu.

- Tui nói không là không!

- Đọc báo trên đó cũng không cho à?

- Cũng không luôn. Chiều hôm kia tui dành 2 tiếng đọc diễn đàn đó rồi, toàn 1 lũ rãnh rỗi, đi hóng chuyện người khác. Cứ topic nào có liên quan tới tình dục, gái gú là cả đám bu vô, thấy hình con người ta xấu là tha hồ gạch đá, thấy đẹp thì ghen ăn tức ở, cmt rất mất lịch sự. Nhất là mấy cái thằng trong mục điểm báo, thấy ca sĩ, diễn viên nào chụp hình nóng, chưa gì đã chụp mũ con người ta là phò, này thì giá 200 đô, 1000 đô, 20000 đô. Mà tui thấy trong đó, có nhiều đứa tự nhận mình là gay lắm, ông lướt cả ngày không sợ bị nhiễm à. Mà tui nói cho biết trước, ông coi mà lo liệu, bị gay là tui thiến đó! Tui không có giỗn đâu.

- Nhưng mà...

- Không mà gì hết, nói một lần thôi. Tắt đi. – em tắt cái trang web

Chiều hôm đó vợ em đi siêu thị một mình, do em bị băng đầu, không đội nón được nên ở nhà. Ngồi chơi games, lướt web cũng chán. Mở web lên đọc báo, có topic em kia mặc bikini, vòng nào ra vòng đó, nhìn

dâm không thể tả. Vậy là cái cuồng dâm trong em lại nổi lên, mở mấy trang xxx kiểm phim JAV mới coi. Coi một hồi cũng chán, toàn mấy em xấu, đã vậy lại còn che nữa.

Thứ thay đổi không khí, em kiểm mấy phim thú, coi thì buồn cười chứ cũng không hứng lắm, mở les lên coi cũng hơi kích thích chút nhưng lại không phê, vậy là em chuyển qua sex gay. Mở coi mấy thằng này làm tinh tảo bõ mẹ, nhìn mắc ói, muốn đấm bể cả màn hình. Em mở trong máy tính, kiểm mấy bộ phim của Ameri Ichinose ra coi, toàn full HD uncensored, tuy cũ nhưng lại chất. Em bật full màn hình, loa mở to trong khả năng có thể. Coi em Ameri Ichinose này sướng lắm, làm em kích thích tột cùng, mà đã kích thích thì em lại quay tay. Tuột quần xuống, Em bắt ngay con sóc bồ vào lọ, làm đủ các kiểu khoảng 10 phút. Cảm giác lên đỉnh cưng sấp đến, em càng làm mạnh hơn.

Đang trong cơn phê, đạn chuẩn bị sắp bắn ra khỏi nòng thì con vợ nó về nhà lúc nào không hay, bước lên phòng mở cửa ra, em nhanh tay nhấn Atl+F4 tắt phim, kéo cái quần lên.

- Ông đang làm gì đó?

- Đâu có làm gì đâu? – em giật mình

- Xạo hả, nhìn cái mặt kia, cái mặt đỏ bừng, con c* thì cứng ngắn, đang thủ dâm phải không?

- Ồ ờ! Tại bí quá, ở nhà giải trí chút đó mà! – em cười cười với vợ

- Cái gì trên màn hình thế kia?

- Anh nhấn nhầm nó ra đó ? – em tái mặt, 2 thằng gay đang hiện trên màn hình, phen này chết với nó rồi

- Ông vừa coi 2 thằng đó làm tình rồi thủ dâm hả! Trời ơi là trời! Sao số tui khổ vậy trời...

11. Chương 11: Vừa Đâm Vừa Xoa

- Cái gì trên màn hình thế kia?

- Anh nhấn nhầm nó ra đó. – em tái mặt, 2 thằng gay đang hiện trên màn hình, phen này chết với nó rồi

- Ông vừa coi 2 thằng đó làm tình rồi thủ dâm hả! Trời ơi là trời! Sao số tui khổ vậy trời. – vợ vừa nói vừa khóc

- Em làm cái gì mà khóc thét lên vậy, đã nói phim 2 thằng gay đó anh nhấn nhầm. Đây coi cái thư mục phim anh đang mở nè. – em chỉ tay lên cái thư mục phim JAV

- Dũng có biện minh nữa, ông tham gia cái diễn đàn kia là tui nghi ngờ về giới tính của ông rồi. Bây giờ chúng cứ trước mặt còn chối nữa hả! – lại khóc tiếp

- Cái diễn đàn đó có phải gay đâu ...

- Ông đừng có nói nhiều nữa, những gì tôi thấy trước mắt là đủ rồi. Tui không muốn sống chung với đàn bà, biến khỏi nhà tui ngay!

- Nếu em không tin thì anh sẽ chứng minh cho em thấy.

Em ôm vợ vào lòng, bồng lên trên giường. Dùng hết sức đè vợ xuống, mặc cho tiếng khóc lóc van xin, em xe phanh bộ áo quần trên người vợ... sau khi mân mê vợ một hồi, em tuột quần mình xuống, trong lúc tuột quần không để ý đến vợ, thì bị ăn ngay một đá từ bàn chân vợ lên thằng nhỏ, tiếp đó vợ nó cho em ăn thêm một cú kungfu ngay ngực, bật ngã xuống sàn nhà.

Cú đá từ mu bàn chân vợ làm hai hòn bi của em bị té liệt hoàn toàn, tờ trym teo lại, cơ thốn vì đau chạy lên tóic não, người em quần quại, tay phải ôm tờ trym, tay trái ôm ngực, mặt há hốc, thở hổn hển.

Đang nằm bất động vì đau, em nhìn lên vợ đã mặc xong áo quần. Đột nhiên vợ em chạy tới học bàn, lấy con dao ra. Ôi, má ơi! Đúng cái con dao hôm trước rồi, em nhớ đã quăng ra ngoài cửa sổ rồi, sao nó lại còn ở đây.

Vợ cầm dao tiến lại chõ em, đoán được điều chẳng lành. Em kéo quần lên, ba chân bốn cẳng chạy nhanh hết sức ra ngoài. Tay em cầm được cái ổ khóa, đang vặn kéo cửa ra thì lại ăn tiếp một cú đập từ sau lưng, người em dính bếp vô cửa, rồi lăn ngã bất động xuống nền nhà.

10 phút sau cơn choáng vì đậm đầu vô cửa, em tỉnh dậy và đang nằm trên giường. Vợ nhìn em mỉm cười, tay đang cầm con dao. Em định chạy tiếp thì ôi mẹ ơi! Hai tay, hai chân bị trói lại mẹ rồi. Vợ quát lên.

-Nằm im đó!

-Chị H ơi! Chị tha em, em biết tội rồi.

-Tội gì, nói mau!

-Dạ tội em bị gay, chị đừng thiến em, em xin chị đó.

-Gay đâu phải là cái tội cưng! Mà cưng không bị gay, chị xác nhận điều đó.

-Vậy thì chị tha em đi, em đâu có tội gì đâu.

-Có nhớ hồi sáng chị nói gì với cưng không?

-Em cũng không nhớ nữa, chị tha em đi, em xin đó! – em van xin nó, nhưng nghĩ thầm phen này chết với vợ nó rồi, có hứa là không đụng vô người vợ

-Chị đã cầm cưng trong một tuần không được đụng vô người chị, sao dám phạm luật hả cưng?

Nói xong, vợ nó cầm tờ trym em, rồi vuốt vuốt. Em dùng hết sức mình, ráng göng không áu xuống, vây mà nó vẫn cương lên cứng ngắt. Tiếp đó vợ cầm con dao lên, đưa sát tờ trym. Mặt em không còn một giọt máu, nỗi sợ dân lên tột cùng, người run rẩy.

-Má ơi, má tha con một đi, một lần thôi, chỉ một lần thôi, con xin má đó! – em vừa khóc vừa van xin

-Khóc cái gì mà khóc, tui tha cho lần này đó. Lần sau mà vi phạm lần nữa biết tay tui nghe chưa!

Vậy là con vợ nó tha, em mừng như lần thứ hai được tái sinh. Vợ nó cởi trói, lau nước mắt cho em, rồi kêu em đi tắm rửa, xong vô nó súc thuốc, đút cháo cho ăn. Mịa cái con này, lúc này lúc nọ, em không biết đường nào mà lần, coi em như cái vật để thỏa giận, vừa đấm vừa xoa. Em phát nản với nó.

Tối đó đang ngồi chơi games thi vợ nó đuổi ra ngoài, kêu tối giờ đi ngủ. Em thì cũng bẩn lắm rồi, hồi chiều đang phê thì tự nhiên nó xuất hiện, dương khí trũ trong người làm em khó chịu. Vậy là kế sách trong đầu em hiện ra. Em mở hình xxx làm hình nền, mở sẵn thử mục phim JAV để đó. Rồi đi xuống dưới salon nằm chờ

Khi cánh cửa phòng ngủ đóng cái rập, em mới bắt đầu hành động. Chạy lên tới gần cửa, ghé tai vào nghe hóng nó làm gì. Ôi! Đúng như em dự đoán, vợ nó đang xem cái phim JAV hồi chiều em xem, lại còn mở loa toa. Em ngồi đợi đúng 10 phút thì xuống dưới tủ lạnh, lấy chai Dr.Thanh rồi lên gõ cửa.

-Mở cửa em ơi!

-Đợi chút... gõ cửa làm gì đây

-Anh thấy em bị nóng trong người, uống trà Dr.Thanh cho giải nhiệt.

-Thôi, không cần

-Môi em bị gì kia!

Vợ nó mở miệng ra chưa kịp hỏi ngược lại, em nhào vô hôn tới tấp, nắm chặt 2 tay vợ, bồng lên giường. Vợ nó cũng không phản kháng gì, em vận dụng hết khả năng của mình... Kết quả đêm đó em làm 2 shot, mất tới 2 lít chung tình.

Như vậy, sau mấy ngày chiến tranh lạnh và bị cầm vận, cuối cùng em cũng được ôm vợ ngủ. Trước khi ngủ lại còn nâng niu em:

-Em mà cất trym anh thì lấy gì em xài! Anh ngu và nhát lắm, nhưng em vẫn yêu anh nhất, vì anh là chồng em! Hihi!

12. Chương 12: Cá Độ Đá Banh

Sau một đêm “miệt mài tập thể dục”, em thức dậy khi ông mặt trời đã lên cao, ngực hơi nhức vì cú kungfu của vợ ngày hôm qua, riêng cái trán bị đập vỡ cửa bầm tím thấy rõ.

Xuống dưới nhà không thấy vợ ở đâu, chắc là đi chợ mua đồ, em mở điện thoại kiểm tra, có vài tin nhắn rác nhảm, đặc biệt có cuộc gọi nhỡ của thằng Việt chủ bóng, thằng này là mạng con, chuyên cung cấp tài khoản cho dân cá độ, nó là em họ của thằng Vạn em có kể trong chap 6. Em gọi lại cho nó.

-Sáng sớm gọi cho anh chi vậy mà?

-Anh tính không lấy tiền thằng banh hả?

-À quên! Mấy bữa nay nằm viện, nên không nhớ.

-Bà chị bắt lên giường nhiều quá nên nằm viện phải không? – nó vừa nói vừa cười

-Anh bị người ta đánh đó, chứ khoản giường chiếu anh mạnh lắm ku!

-Đm thằng lol nào to gan dám đánh anh tới nỗi vô bệnh viện vậy, em kêu người chém chết mẹ nó?

-Chém con mẹ mà đó, mà chưa chém nó, nó đã vặt cổ mà rồi.

-Em đék tin, thằng nào mà dũ vậy anh?

-Vợ tao đó, mà thử chém nó đi.

-Thôi! Vợ anh em không dám Em thấy bà chị cũng hiền lắm mà, sao mà đánh anh được!

-Đm mà hỏi nhiều quá, lát nữa đem tiền qua cho anh đi. Anh bị thương ở đầu, không đi được.

-Làm gì nóng vậy anh, lát nữa em đem qua cho.

-Uhm! Mà qua thì mà gọi anh trước, đừng để vợ tao thấy, nó hỏi lung tung thì mệt.

-OK anh! Lát nữa em qua, thôi bye bye nha!

Sau cuộc gọi với thằng Việt, em đánh răng rửa mặt, xuống dưới nhà kiểm đồ ăn, lục tung cái tủ lạnh, đồ ăn không có, chỉ toàn đồ đi mua ở siêu thị hôm qua. Em gọi ngay cho vợ.

-Em đi đâu mà bỏ anh ở nhà một mình vậy, đòi muôn chết đây?

-Em đi mua đồ ăn, sắp về tối nhà rồi, anh đợi 15 phút nữa đi.

-Uhm! Về lẹ đi, anh đói lắm đây.

Vợ tắt máy cái rụp, em tranh thủ mở TV xem trong lúc chờ vợ về. Đang xem thì thằng Việt chạy tới trước cổng, cái thằng này nhanh vãi, mới vừa gọi đó đã tới rồi.

-Đm mà tới sao đék gọi trước, con vợ tao thấy sao?

-Đt em hết tiền, tiền đây.

-Bao nhiêu?

-4 chai

-Uhm đc rồi, mà về trước đi. À! Bữa nào ae mình đi nhậu, rủ thằng Vạn đi luôn.

-Ok anh! Em về trước kéo bà chị thấy.

Nói xong thằng Việt vặt ga chạy cái vèo ra đầu hẻm, khoảng một phút sau vợ em cũng về tới nhà.

-Em đi sao không nói gì hết vậy? Làm anh lo gần chết, tưởng thằng nào bắt em rồi chứ! – Em giả vờ lo lắng

- Cục cưng của em hôm nay biết lo cho vợ nữa hả, nhìn mặt tội chưa kia! Ôi trời ơi! Thương cục cưng quá đi nè! – vợ vừa nụng nịu vừa béo má em, mịa nó, lớn rồi mà coi em như con nít

-Em buông ra đi, đau quá. Hôm nay cho anh ăn cái gì đây?

-Hủ tiếu nam vang! Ngon lắm, em vừa mới mua dưới chân cầu Chữ Y đó.

Vợ nó đỗ hủ tiếu vào tô, rồi đưa em ăn. Em ăn mà vợ nó cứ nhìn, lại còn cười nũa, khó chịu bỏ mợ. Ăn xong định cầm cái tô đi rửa, bị vợ ngăn lại.

-Anh đi đâu đó!

-Ăn xong rồi, đi rửa tô chứ đi đâu em!

-Chưa ăn xong, còn một món nữa!

-Món gì nữa đây!

-Gà ác tiềng thuốc bắc.

-Thôi! Để chiều ăn đi, no lắm.

-Không chiều gì hết, một là ăn hai đem đỗ! – vợ nó cầm hộp gà ác định đi ra ngoài cửa

-Được rồi, để anh ăn. Mà sao cứ bắt anh ăn hoài vậy! – em nắm tay vợ lại

-Ăn để mập trym! hihi – vợ vừa nói vừa cười tí mỉm lên, trông đáng yêu phết

-Trym mập săn rồi, khỏi cần ăn nữa – em cười mỉm

-Trym có chút xíu mà nói mập hả!

Vợ nó vừa nói vừa bóp tờ trym em, miếng dìm hàng vừa thôi chúa, hàng của em 15cm mà nó chê nổ, lại còn bóp nhầm hai hòn bi nữa, thốn vãi.

Em lại ngồi xơi tiếp cái hộp gà ác, đang ăn mà nó cứ sờ trym hoài, em kệ nó, quất hết hộp gà ác mới lên tiếng.

-Làm gì sờ trym anh hoài vậy!

-Anh ngốc vừa thôi nha! Não không phát triển gì hết! Lát nữa em tắm xong, anh nhớ lên đầm bóp cho em đó.

Nói xong vợ nó cười đéo, rồi ngoặc đít lên phòng, để lại em một mình dưới xong, em tranh thủ tắm át người. Lên trên phòng đã thấy vợ mặc bộ đồ ngủ sexy nằm trên giường, em biết ý thế là nhào vô abc...xyz. Vậy là lại tồn thêm một lít chung tình nữa, làm em hơi đuối nhưng mà lại sướng

Sau khi ấy xong, hai vợ chồng em ôm nhau ngủ tối chiều. Tắm rửa, mặc đồ đẹp, tối hai vợ chồng lại đi long nhong ngoài đường, xem phim, ăn uống. Vậy là xong một ngày tươi đẹp, thật hạnh phúc và sung sướng, đúng với định nghĩa cuộc sống hưởng thụ mà em nghe ai đó nói từ lâu lắm rồi, đó là “ăn, ngủ, xx, ả” .

Hôm sau thức dậy, do em xin nghỉ làm một tuần nên được ngủ nướng tối trưa. Xuống nhà dưới thì vợ đang nấu ăn, nhìn xung quanh, bàn ghế, nhà cửa mới tinh, không còn một hạt bụi. Ôi vợ em đảm đang quá, em tưởng vợ nó sẽ bắt em làm mấy việc này, ai ngờ vợ dành hết. Em quyết định sẽ lấy cái tiền thắng banh hôm trước, tối dẫn vợ đi shopping.

-Vợ anh dạo này ngoan thế, lại đảm đang nữa! – em từ đằng sau ôm vợ

-Anh bỏ ra đi, ăn xong lát nữa có chuyện em nói với anh. – vợ nói cái giọng hơi nghiêm trọng, hôm nay lại dở chứng nữa rồi

Sau khi nấu ăn, rồi ăn uống xong xuôi. Em ra phòng khách ngồi coi TV, vợ ngồi sát bên.

-Anh! Em hỏi thiệt nha, anh đừng dối em đó!

-Có gì em hỏi đi, anh trả lời.

-Ba con số 8 nghĩa là gì vậy anh?

-Trời câu hỏi đơn giản vậy, mà em ra vẻ nghiêm nghiêm làm gì. Ba con số 8 nghĩa là phát tài – em chém với vợ, thật ra em còn éo hiểu nghĩa nó là gì nữa

- Vậy Ibet888 là cái gì vậy anh – vợ nó lườm em
- Là cái gì anh đâu biết! – em trả lời tinh bơ, đêk mơ sao nó biết cái trang cá độ đó
- Vậy 4 triệu trong bóp ở đâu ra, ngày hôm qua thằng Việt tới đây làm gì? – vợ vừa nói vừa nhéo lỗ tai em
- Em buông ra đi, từ từ anh nói
- Nói xong mới buông, nói lẽ không đừng trách!
- Tiền nó mượn anh, hôm qua nó đến trả. – em chối
- Anh cá độ giờ còn chối nữa hả!...

Kết quả trưa hôm đó em bị đột lốt hết tiền trong bóp, cái tiền đồng 200đ nó cũng lấy, nó tịch thu luôn cả CMND, ATM của em để đề phòng em đi rút tiền ngân hàng. Ngoài việc đó ra, vợ nó còn cầm em xài internet trong 1 tháng, có nó ở nhà mới cho xài, còn khi nó đi ngủ hay đi ra ngoài là nó đem modem bỏ trong tủ khóa lại.

Đấy! Cuộc đời em nó khổ sở vậy đó, ngày trước đi nhậu, đá banh là sở thích, thú vui sau một ngày làm việc, còn ngày nay ở nhà chơi cá độ là thú vui duy nhất để giết thời gian, vậy mà nó lại cướp đi cái niềm vui duy nhất của em. Kiếp chồng mà sợ vợ, em uất ức, em muốn đòi lại công lý lại ình. Dù cho rằng Công Lý lại là một diễn viên hài, nhưng có anh ấy ở đây em cũng được an ủi phần nào, nhưng ở nhà em còn éo có một cài đĩa hài Công Lý thì làm sao đòi được công bằng đây.

Cho tới một ngày, ông trời đã trao cho em cái cơ hội lấy lại bản lĩnh đàn ông của mình. Cái ngày mà em thật sự là người chủ gia đình, chồng ra chồng, vợ ra vợ. Cái ngày mà em thật oai phong, hùng dũng và mạnh mẽ

13. Chương 13: Chủ Vợ Và Hậu Quả

Thứ 7, ngày 10/11/2012

Tiếng chuông điện thoại reo lên.

- Nghe nè thằng chó – em bắt máy
- Chó cmm, tối mấy đứa bạn hồi cấp 2 tụ họp ở nhà thằng K. đó, mà nhớ đi nha mà!
- Uh! Tao biết rồi
- À! Nhớ dắt vợ mà theo nữa!
- OK luôn!

Tối đó em dẫn vợ đi tới nhà thằng K. Máy đưa chơi thân hồi cấp 2 có mặt đông đủ , mấy đứa con trai con gái đứa nào cũng có người yêu cả, riêng chỉ có em và thằng K. là đã cưới vợ, còn lại tui kia chỉ bồ bịch. Tụi con trai ngồi tụm lại với nhau, đặc biệt mấy anh bồ của mấy đứa con gái trong lớp cũng lớn tuổi hơn, dân đi làm nên đồ nhậu cũng nhiều. Em dù có đồ nhưng vẫn yếu thế hơn, nhạt tới một hồi, thằng nào thằng nấy cũng ngầm bia rồi, đang bàn về vấn đề chính trị quốc tế thì thằng cha L. lớn tuổi nhất tổ lái

- Mấy đứa còn nhỏ, anh nói ấy đứa biết. Minh đi làm dù có làm thuê hay ông chủ đi nữa, nhưng ở nhà thì cũng phải chứng tỏ vai trò đàn ông của mình. Chồng phải ra chồng, chồng nói vợ phải nghe, chứ thằng nào mà sợ vợ thì chết mẹ đi, đéo xứng đáng mặt đàn ông!
- Anh L. nói đúng đó, như con vợ của em, nó sợ em lắm, em mà hú một tiếng là nó phải làm theo ngay. Trái lời là chết – thằng K. ra vẻ tự hào
- Em đồng ý với anh L, đồng ý với cả thằng K. luôn, đàn bà mà mất dạy mình phải dạy nó, dạy không nghe thì đá đék cần tiếc. – thằng cho Vạn đốc vô
- Còn ý kiến thằng B. thế nào? tao thấy con vợ mà có vẻ ngang đó! – thằng K. hỏi em

- Ngang ngang cái cc! Đm nó mà nhúc nhích tao đá bay ra ngoài đường. – em lúc này cũng xỉn rồi, nói éo cần phải suy nghĩ, phải chém để biết giữ thể diện ành

Chém một hồi, tự nhiên hết mồi nhậu, thằng K. định đi lấy thêm thì em lại nỗi hưng vẻ đàm ông của mình, kêu nó ngồi im tại chỗ.

- Con H. đâu, đm mày làm cái gì ngoài đó vậy, đi lấy mồi ấy anh nhậu coi! – em la to kêu vợ, xỉn rồi éo cần biết trời đất là gì

Vợ em tiến lại chỗ em, mỉm cười lễ phép với đám con trai, rồi hỏi em:

- Chồng kêu em hả, lấy mồi gì đây? – vợ em nhẹ nhàng từ tốn

- Mày lấy cho anh mấy con mực, làm thêm cái nồi lẩu, lẽ lên! Đm đừng để anh bức! – em quát lên

- Dạ! Để em đi lấy, mấy anh đợi em chút nha!

Giờ nhắc lại cái tối hôm đó em sướng lắm, ù má được sai con vợ làm việc vặt, mấy thằng bạn trố mắt khen thằng này giỏi, xứng đáng mặt đàm ông, biết dạy vợ ... bla bla

Ăn nhậu xong xuôi thì vợ chồng em từ biệt đi về, về nhà vợ chờ em, em lúc này say lắm, lại có cơ hội nên chửi vợ tiếp, chửi đã cái miệng luôn.

Về tới nhà em tỉnh lại chút chút, vợ làm chanh nóng cho em uống, rồi ngủ tối sáng.

Sáng hôm sau, khoảng 7h em dậy sớm. Xuống dưới nhà không thấy vợ đâu, chỉ có đồ ăn đã dọn sẵn. Ăn uống xong xuôi, em bật TV ra coi tiếp, đột nhiên vợ em từ ngoài cổng đi vào, ánh mắt liếc em như con dao sắc, tay cầm cái chổi cán bằng tre. Thấy vợ đi vào, biết có biến em nhanh chân đi vô nhà vệ sinh lánh nạn. Ngồi trong đó được 15 phút thì vợ đập cửa:

- Anh làm gì trong đó mà lâu vậy?

- Đang ịa, có gì không?

- Ra lẹ đi, em cũng đau bụng quá nè!

- Em lên wc trên lầu đi, anh mặc rồi

- Wc trên lầu bị kẹt rồi, anh lên trên mà coi.

- Vậy đợi chút.

Em ngồi trong wc nghĩ kế đối phó với vợ, không biết nó có cầm chổi đánh mình không. Cắt trym thì không có khả năng rồi, con này nó khôn chứ không ngu như mấy bà cắt trym chồng hay xuất hiện trên báo đâu. Đang loay hoay thì con vợ nó đập cửa:

- Ra lẹ đi, chịu không nổi rồi nè.

- Xong rồi – em mở cửa ra

- Anh lên phòng đi, em có chuyện nói với anh.

- Em đi wc đi, hồi nãy hối mà

- Giờ hết mặc rồi, anh lên phòng em nói chuyện.

- Có chuyện gì nói dưới này, mặc công gì lên trên đó ệt – em từ chối liền, mịa lên phòng có mà chết với nó à

- Bây giờ có lên không? – vợ nó hét lên

- Mệt quá! lên thì lên, chưa gì đã làm àm lên rồi

Vợ nó lên trước, em lên sau. Em luôn để ý mọi hành động của nó, vào phòng em để cửa mở, rút kinh nghiệm lần trước để có đường mà chạy. Butoc vào phòng, vợ đứng đối diện müm müm:

- Anh! Chưa bao giờ em thấy anh mạnh mẽ như tối hôm qua! Em tự hào về anh quá đi à! – vợ nó mỉm cười

- Hôm qua anh uống say quá, có nhớ gì đâu em. – em giả bộ

- Vậy để em nhắc cho anh nhớ nha!
- Uhm! Em nói đi, để coi tôi qua anh làm gì
- Hihi! Tôi hôm qua anh làm em sợ, anh chửi em, anh có nhớ không?
- Anh nhớ là đâu có chửi em đâu ?
- Anh chửi “đm em”, cái gì anh cũng “đm” được hết ?

Vừa nói con vợ nó vừa xách tai em lên.

- Anh thích “đm” lắm phải không? – nó hét lên, khuôn mặt đầy giận giữ
- Em bỏ ra đi, anh đời nào anh dám “đm”.

Em vừa xuất vài ba chữ trả lời, còn vợ nó ột đấm vô bụng, kéo em lên giường, bẻ quặt hai tay em đằng sau.

- Trước khi nhận lời yêu anh, em đã cấm anh chửi thề, sao giờ còn tái phạm, lại còn chửi cả vợ nữa?
- Thôi anh say mà, lỡ chửi, em tha anh đi.

Vợ nó thả em ra, mở học bàn lấy cuốn tập, xé 2 tờ giấy đôi.

- Muốn tha thì phải chép phạt, chép đầy 2 tờ giấy đôi dòng chữ: “Từ nay chồng không dám chửi vợ nữa.”

Mịa con vợ, nó bày đủ trò. Em chép phạt, vợ nó ngồi kế bên nắn nót từng chữ, dòng nào viết ẩu nó bắt viết lại. Nhiều lúc ức chế bỏ mẹ, cuối cùng thì việc chép phạt cũng xong.

Đang định bật máy tính lên lướt web, thì vợ nó kéo em lên giường, đè em xuống cưỡng hôn, cởi áo em ra abc...xyz. Lần này em bị con vợ hiếp rầm nên cũng sướng, cứ nằm dưới mà hưởng thụ. Viết tới đây thím nào nói vợ em râm, em xin cầm cục gạch tát thẳng vô mặt mấy thím luôn. Mai mốt mấy thím cưới vợ về đi, thử bỏ đói nó 1,2 ngày thử xem, vợ mấy thím nó không điên lên em xin tự vá vào mồm mình.

“Áy” xong thì hai vợ chồng tắm rửa, mặc đồ rồi qua thăm ba mẹ vợ. Tới chiều khoảng 4 h về tối nhà, vợ nó cũng mệt nên vô phòng ngủ liền, em thì hôm qua ngủ nhiều rồi, không ngủ được mở máy tính lên chơi. Lướt web, chơi games một hồi cũng chán, tự nhiên em lại nhớ nghề đánh banh.

Mở Ibet888 lên đánh, toàn giải châu Á linh tinh, không có trận nào nổi bật. Tự nhiên xuất hiện hai đội trẻ trâu U-18 bên nước Azerbaijan đá giải gì không rõ, mà tên hai đội cũng rất là vĩnh nên em cũng thử trò hên xui. Hiện lên trước mắt em là hai đội Ba Cu và Vú To (Inter Baku vs Turan Tovuz). Mà em thì rất là khoái vú nên quyết luôn 50 đồng (1chai) vào đội Vú To. Em đánh xong thì để đó, mở web lên nghe nhạc, chém gió tới phút 80 mở xem kết quả thì 0-0. Em lúc này mừng bỏ mẹ, cái thắng Ba Cu nó chấp nửa trái, em nằm dưới kèo ăn đủ, phen này sắp có 1 chai xài rồi. Đang trong cơn vui sắp thắng kèo, đột mợ bên Ba Cu cho cái thắng trẻ trâu nào vô, em tạm gọi thắng này là Cuto. Nó đá hay vĩnh ra, mấy thắng hậu vệ bên Vú To chạy cứ hối đít nó, cuối cùng thắng Cuto đó nó solo qua 2 hậu vệ, triệt hạ thắng thủ môn bên Vú To. Người em nóng bừng, em đập bàn cái rập, tức tự chửi luôn: “Đm cái thắng Cuto...”.

Chửi một hồi đã, em quyết kiềm trận khóc gõ lại, đang kiềm kèo thì em nghe đâu đằng xa có tiếng bước chân, nhìn ra ngoài cửa phòng thì con vợ nó cầm cây chổi cán bằng tre đứng đó.

Thấy con vợ tim em ngừng đập tại chỗ, tay chân run rẩy, miệng không nói nên lời. Vợ nó tiến lại chỗ em ngồi, quất thẳng cây chổi vào người, em giơ tay lên đỡ. Một tiếng “phốc” làm è cả cánh tay, em la lên: “Ui da! Đau quá! Đánh gì mà đánh mạnh vậy!” Vợ tiếp tục cầm chổi phang tiếp, nhưng em đã nhanh chân chạy lên giường. Tình thế của em bây giờ chỉ có thể chạy mới thoát khỏi bị đánh, chứ ở lại chỉ có nước thân tàn ma bại.

Em bay xuống giường, định vọt ra ngoài cửa thì tự nhiên tiếng “rẹt” vang lên, ôi! Con vợ nó núm cái túi đằng sau cái quần đùi, múa nó làm rách nguyên phần vải bên trong, cái mông của em lộ thẳng ra ngoài

14. Chương 14: Nhục Và Nhọ.

Em kệ không để ý cái quần, vọt hết tốc độ chạy ra ngoài hém thoát nạn trước. Chạy một hồi ra tới đường cái, ngoảnh lại không thấy bóng dáng con vợ đâu. Em cũng thở phào nhẹ nhõm! Nhìn lại người thì không có một cái áo, quần thi lủng một lỗ lớn sau mông. Xung quanh mọi ánh mắt đang nhìn em, từ trẻ nhỏ cho đến người lớn, từ anh thanh niên cho đến cụ già, từ các em hotgirl cho đến các bà cụ, từ anh nông dân cho đến giám đốc, từ thằng tù nhân cho đến cai tù, từ thày tu cho đến cha sứ, từ anh bộ đội cho đến Bác Hồ, từ bác Sang đến bác Dũng, từ Binladen cho đến Obama, từ anh bán kẹo kéo đến con cave, từ con chó đến con mèo... đều nhìn em với ánh mắt đầy khinh bỉ, sỉ nhục và cười nhạo.

Em mặc kệ tất cả, em bước đi lang thang giữa dòng đời nghiệt ngã với cái quần rách, nơi xứ người đầy bão tố phong ba chỉ trỏ. Em chỉ hy vọng sau cơn mưa trời lại sáng, để rồi có chút nắng vàng sưởi ấm lại đời em. Nhưng ông trời không có mắt, ông trời đã vô tình đẩy em tới đáy cùng của xã hội. Em đau khổ, em tủi thân, em xấu hổ. Rồi ai sẽ cứu em thoát khỏi cảnh cơ hàn tủi nhục này đây. Về nhà em không dám, con sư tử nó đang chờ sẵn, về nhà ba mẹ lại càng không. Đang trong dòng suy nghĩ bi thương và đầy tâm trạng ấy, đang kiếm tìm một con đường thoát thì bỗng chú xe ôm lên tiếng.

- È nhóc, đi xe ôm không?
- Đi đâu chú?
- Thì về nhà ba mẹ mày chứ đi đâu.
- Con không dám về.
- Vậy qua nhà bạn mày!

Chú xe ôm nói ra cái câu hay vãi, làm em nhớ ngay tới thằng Vạn. Böyle giờ chỉ có nó là cứu tinh duy nhất của em, chỉ có nó mới giúp em sống sót qua nỗi đêm nay. Em mượn ống cái áo khoác để mặc, rồi kêu chở tới nhà thằng Vạn, tối trước cổng em kêu lớn:

- Vạn chó, có nhà không?
- Thằng mất dạy nào kêu con tao chó đó? – tiếng bà già nó vang lên
- Con Bi nè cô ơi! – nghe tiếng bà già nó em quê luôn, nhưng ráng lễ phép
- Ủa! Bi hả con, con qua đây làm gì?
- Con qua mượn đồ thằng Vạn mặc chút cô, hồi nãy đi bơi bị thằng ăn trộm nó lấy hết quần áo, tiền bạc rồi cô ơi! – em giả buồn, ra vẻ đáng thương.
- Vạn nó đi lát nó về giờ đó. Mà sao tội vậy con, thôi con vô nhà đi.
- À! Cô cho con mượn tiền trả xe ôm, mai con trả lại.

Trả tiền xe ôm xong, em vào phòng thằng Vạn kiểm áo quần mặc. Đồ thằng này cũng nhiều, em mặc đại cái quần đùi vào cái áo thun. Bật máy tính nó lên lướt web, để giết thời gian tranh thủ nó về. Em mở history của nó lên toàn là phim xxx, cái thằng này cũng dâm đãng thật, vậy mà bấy lâu nay em cứ tưởng nó hiền lành.

Ngồi lướt web được nửa tiếng thì nó về, em kể sự tình hết cho nó nghe. Nó nghe xong không chịu chia sẻ với em mà lại còn cười khà khà, sỉ nhục em là thằng sợ vợ. Em chỉ muôn táng cục gạch vô cái mặt của nó.

Tâm sự với nó chút thì hai thằng xuống nhà ăn cơm. Ăn cơm xong không có gì làm, nó lại rủ em đi qua hàng xóm chơi:

- È Bi! Qua nhà anh Tám chơi không?
- Qua làm gì?
- Đánh bài! Tôi nào bên đó cùng có sòng hết.
- Tao không có tiền.

- Tao ày mượn, đm qua đánh đi, có mấy con nhỏ nhìn đã lắm!

Móá cái thằng bạn chó, tự nhiên nhắc tới gái gú chi không biết. Làm em phấn khởi cả lên. Em mượn nó 2 chai rồi hai đứa qua bên nhà anh Tám. Vô nhà anh Tám toàn gặp người quen, do cái xóm này em hay tới chơi nên ai cũng nhớ mặt hết. Đang định kiềm chồ ngồi sòng Xì-lát thì cái thằng Trung pede lên tiếng.

- Anh Bi lâu quá không gặp nha, qua tới ngồi sát bên em nè, hihi!

Hihi cái thằng cha nó chứ hihi. Cái thằng này nó tớm lắm, mặc dù bề ngoài nó rất đẹp trai, tóc tai kiểu cách, ăn mặc cũng có phong cách, cũng có xì-tai nhưng mà khổ nổi nó bị hôi nách, lông dái mọc hơi dài, đã vậy lỗ đít lại còn màu đen nữa. Em thấy nó là phát nản, liền nhảy vô cái chồ con bé xinh nhất.

Đánh một hồi mải mê, chơi miết mà ăn được có 300k từ thằng cái. Nhìn sang con bé thì mới để ý cái ngực của nó bị hở, em chuyển sang ngồi xổm để ngắm vú em nó. Em ngồi ngắm được chút thì mấy con ngón đói diện nhìn em cười cười, em nhìn tụi nó, tụi nó lại càng cười to hơn. Em nghĩ là cái bọn này nó bị điên rồi, tự nhiên đi cười lung tung, em kệ cm tụi nó luôn. Em tiếp tục bốc bài vừa lia mắt nhìn vú em kế bên tiếp, đm đang lia thì thằng con anh Tám la to:

- Ba ơi, con cu chú Bi bụt quá ba ơi!

Câu nói của nó làm cả đám đánh bài cười ầm lên, cái thằng chó Vạn và thằng Trung pede là cười to nhất, em cũng đék hiểu chuyện gì đang xảy ra. Nhìn sang em bên cạnh thì em nó che miệng cười khúc khích, em nhìn thử xuống dưới có gì không mà cả đám cười ầm vậy. Ôi! má ơi! Em không tin vào mắt mình nữa, em không thể tin được.

Tờ trym đỏ hỏn của em nó lọt tốn ra ngoài cái quần đùi ngắn ngắn, mà em mượn thằng Vạn. Mặt em tái lên đầy xấu hổ, đék biết nút vào đâu được, em cầm tiền chạy thẳng về nhà thằng Vạn để mặc sau lưng, tiếng cười nhạo của mọi người. Cảm giác nhục nhã ê chề bao trùm trong em, em chỉ muốn chết đi để quên hết mọi nhục nhã.

Em vào phòng thằng vạn trùm mền lên ngủ, một mặt muôn nghỉ ngơi, một mặt muôn quên hết mọi thứ. Em làm một giấc tới 11h đêm thì thức giấc, nhìn sang thằng Vạn đã lăn ra ngủ, buồn buồn em lại nhớ nghè. Xách cái laptop thằng Vạn lên sân thượng bet banh. Đang ngồi gỗ tài phạt góc mấy trận đá giải châu Âu, thì con bé Linh từ đâu chui ra:

- Anh Bi giúp em giải mấy bài tích phân toán A1 với, em sắp thi rồi.

- Anh quên hết rồi, em kêu thằng Vạn giải giùm đi.

- Hồi nay em vô nhờ, ảnh nói quên hết rồi, ảnh còn nói là có anh Bi tối nay qua đây ngủ, kêu kiêm anh nhờ giải.

- Mệt quá! Anh đang bet banh, sáng mai giải.

- Anh giúp em đi, sáng mai em thi rồi – nó lay tay em năn nỉ

Em cũng mệt nản với con bé này, lớn rồi mà cứ nhõng nhẽo, đành chiều theo ý nó vậy. Nói tới đây em nói sơ về con bé Linh này chút, nó là em họ thằng Vạn ở dưới quê lên đây học đại học năm 1, mới 18 tuổi, nhìn xinh lắm, điện nước thì đầy đủ, chỉ dư chứ không thiếu. Nhìn cái tướng nó ăn chơi, đua đòi lắm, mới năm mà đi Vespa, xài Iphone...

Em vô phòng nó để chỉ bài, vì trên sân thượng đèn yếu lắm. Vào phòng thì móá ơi! Con này nó tính kêu em chỉ bài hay là kêu em đi tự tử đây. Dưới anh đèn sáng trăng, em nó mặc cái đầm 2 dây, phần ngực không mặc áo lót, làm lộ khe ngực ra ngoài. Tờ trym của đã bắt đầu có dấu hiệu chào cờ, nhưng em vẫn ráng kiềm chế, nhắm mắt, nịn thở cho nó xẹp xuống.

Em nó ngồi vào bàn học, em ngồi kế bên. Em chỉ bài cho nó mà cặp ngực của nó cứ ịn vào mặt em, phần váy kéo lên tới nửa đùi hiện lên cặp chân thon thả. Em kiềm chế, nhưng em không làm được, cái đầu em lúc này trơ nêng ngu si, “thằng nhỏ” chào cờ ngay lập tức, em lấy đại cuốn sách A1 che lại.

Em nó lấy quyển vở ra, đưa mấy bài tập thầy cho về nhà giải, mà cái này lâu quá nên mấy cái công thức em cũng quên mia nó rồi. Em hỏi nó:

- Công thức tích phân em chép ở đâu!
- Công thức nằm trong sách đó anh.

Em nghe nó nói mà người run rẩy, chết mia rồi. Em đang lấy cuốn sách A1 của nó che tờ trym, bây giờ mà lấy ra, nó mà thấy tờ trym em đang chào cờ thì chết em. Em định viện cớ đi vệ sinh để cho tờ trym xep xuống, thì bỗng nhiên em nó giật mẹ cuốn sách trong tay em.

Ôi! Mẹ ơi! Tờ trym của em đang dựng thẳng lên trời, em nó nhìn trố con mắt lên đầy ngạc nhiên! Em xấu hổ, em không biết chui vào đâu, theo bản năng của mình, em bẻ tờ trym sang một bên...

15. Chương 15: Cuộc Chiến Nảy Lửa

Em bẻ tờ trym sang một bên, nhìn con bé cười rồi vọt thẳng vô wc. Ngồi trong wc mà người em điên đảo, xấu hổ và tủi nhục. Đợi cho tờ trym xep xuống, em mới dũng cảm đi ra. Quay lại chỗ ngồi, em lấy đai cuốn sách khác che tờ trym lại. Em nhìn kĩ thì con bé không làm bài mà miệng cứ mỉm cười, em không dám mở miệng trước, phần vì ngại, lỡ mở miệng ra em nó chọc quê thì mệt, chỉ ngồi đợi nó hỏi thì mình sẽ trả lời.

- Anh Bi sao tối nay qua đây ngủ vậy? – em nó mỉm cười quay sang hỏi
- Uh! Thì vợ về nhà rồi, buồn quá qua đây ngủ với thằng Vạn. – em trả lời lí nhí, không dám nói to vì vẫn còn xấu hổ
- Xí! Nhìn mặt anh kia, chắc là cãi nhau với vợ phải hok?
- Cãi nhau gì? Thôi đừng nhắc nữa em, làm bài tiếp đi.
- Anh Bi nè! – con bé nhìn em cười rồi nói
- Cái đó của anh sao mà bự vậy? – ôi má nó, con này bựa vãi
- Sao em hỏi câu đó, con gái phải có ý tứ chút chứ! – em răn nó
- Ý tứ gì anh! Mà em nghe nói, cái đó bự quan hệ sướng lắm phải không anh?
- Mệt quá! Em lo làm bài đi, còn không anh đi về!

Em nạt con bé, vậy là nó tiếp tục cầm vô làm bài tiếp. Làm được một lúc, em nó nghiêng người, phần ngực bên kia hiện lên trước mặt em. Tờ trym bắt đầu có dấu hiệu đứng dậy chào cờ, em cố gắng kiềm chế, cơ mà cuốn sách bắt đầu nhúc nhích. Em tiếp tục kiềm chế, cuối cùng cuốn sách lại yên ổn trở lại vị trí cũ, em thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng cái dâm tặc trong người em nó không ống định một chỗ, nó lại trỗi dậy. Em lại liếc nhìn qua khe ngực em nó, rồi liếc xuống dưới đùi, tờ trym lại tiếp tục cương lên chào cờ đòi khởi nghĩa.

Bỗng nhiên con bé quay say, liếc con mắt nhìn em.

- Anh thích nhìn lắm phải không?
- Anh nhìn hồi nào...

Chưa kịp nói xong, con bé nó giật cuốn sách khỏi tờ trym, ôi! má ơi! Một lần nữa tờ trym em lại chổng lên. Rồi đột nhiên cái con mắt dày này cầm cuốn sách đó đập mạnh vào tờ trym em một cái.

- Cái đồ dâm tặc, có vợ rồi mà mắt nết! – nó chửi em
 - Em nói cho cẩn thận nha, em mới là cái thứ mắt nết đó!
 - Uh! Tui mắt nết đó, thì làm sao, còn đỡ hơn cái thứ có vợ mà dâm tặc.
- Em tức lên, muốn đấm vô mặt nó một cái. Nhưng mà em nhin, đứng dậy:
- Tao đék chỉ bài mà y nữa, đm mà tự làm một mình đi, cái đồ mắt dày!
 - Dék chỉ thì thôi, đm ông nói ai mắt dày?

- Tao nói mày đó?

Múa vừa nói xong, nó lấy 2 tay ném áo em, kéo cái rụp xuống dưới đất. Em ngã xuống đất, đau phải biết, vừa mới đứng dậy thì nó đạp một phát ngã lên nệm.

Em nằm ngã ngủa trên nệm, con này bây giờ nó điên rồi, cầm nguyên cuốn A1 dày bỗ nhào tới định phang vào tờ trym em. Em giơ chân lên, định đạp cho nó một đạp bật ngửa ra, cơ mà ụ múa nó! Em đạp hụt, chỉ sượt nhẹ vào cánh tay nó, rồi nó bỗ nhào xuống người em.

Tới lúc này em không tin vào mắt mình nữa, nguyên cái mặt của nó đang đập sát vào tờ trym của em. Con bé nhìn em mới ánh mắt đầy hung dữ, bây giờ nó điên thật rồi. Nhìn cái mặt nó, em định táng một cái thì ôi! Cái con mắng dạy nó ...cắn mạnh một phát vào tờ trym đang cứng của em. Em la lên:

- Uh da! Đau quá! Con mẹ mày có nhả ra không!

Em càng nói nó càng cắn, điên lên em lấy tay táng vô đầu nó một phát.

- Mày có thả ra không? Tao đấm chết mẹ mày giờ!

Lần này nó quyết không tha cho em, em điên lên táng cho nó một cái thật mạnh lăn ra giường. Biết ở đây không xong với nó, em ngồi dậy định chạy ra khỏi phòng thì nó từ đằng sau ném được cái quần của em. Em ngã nhào xuống đất, nhìn lại đằng sau thì cái quần nó bị tụt xuống gần dưới chân rồi. Lúc này con điên này nó la lên:

- Gi ơi! Dương ơi! Thằng Bi nó hiếp dâm con, cứu con gi ơi!.

Lúc này em cũng nghe tiếng cô từ dưới cầu thang:

- Chuyện gì vậy Linh! Thằng Bi nó làm gì?

- Nó hiếp dâm con gi ơi, gi lên đây...

Đêch cái con mắng dạy, nói mà muốn đạp cho nó một phát vô mặt. Em trườn người lên định chạy thì con điên này nó nắm được cái quần tuột ra luôn.

Em nhìn lui sau lưng thì lúc này em chả khác gì một thằng nhóc mới tập tủng biết đi. Phía trên thì mặc áo, ở dưới thì không mặc quần. Biết bà cô sắp lên tới, ôm trym đứng dậy chạy về phòng thằng Vạn. Vừa ra tới cửa thì bà cô đã chạy tới chặn em lại, em ôm trym xấu hổ nhìn bả.

- Mày hiếp dâm con Linh phải không?

- Không có đâu cô, cô để con về mặc quần đã.

- Nó hiếp con đó gì, thằng chó đó nó tuột quần ra định hiếp con, con la lên nó mới chạy đó!

- Con mẹ mày im đi! – em vừa che trym vừa chửi nó

Rồi em chạy một mạch về phòng thằng Vạn, kiểm cái quần đùi mặc vào. Thằng Vạn lúc này cũng tỉnh dậy vì tiếng ồn, em mặc xong cùng nó đi ra phòng con Linh. Lúc này cả nhà có mặt đủ cả, cô chú, thằng Vạn và em gái nó. Đơn nhiên không thể thiếu con điên đầu tóc bù xù, đang khóc thét lên. Cả nhà ngồi nói chuyện, phải mất nửa tiếng đồng hồ giải thích, cô chú mới tin em không hiếp dâm con điên này.

Cuối cùng em cũng được yên ổn, còn con điên kia nhìn em với vẻ muôn ăn tươi nuốt sống. Em kê cmn, ung dung mà bước về phòng. Tới phòng mở tờ trym ra kiểm tra thì tờ trym dính nguyên dấu răng của nó, bị trầy xước rỉ máu, thằng chó Vạn nhìn cứ cười đéo.

Cãi vả, đánh nhau với con điên kia làm em khá mệt. Lúc này cũng 1h sáng rồi, em lên giường ngủ một giấc tối sáng.

Đang lơ mơ ngủ thì em Linh rủ đi bar..

.....

- Mình làm tình nha anh!

- OK! Em! Tối anh sẽ làm cho em sung sướng nhất...

Vậy là em nó với lao vào nhau như con thiêu thân... abc...

- Anh yêu em quá Linh ơi! Anh thích làm tình với em nhất Linh ... xyz...

Đột nhiên lúc này em thức dậy, mới biết đang mơ. Tự nhiên có cô gái với mùi hương quen thuộc, mắt ướt lệ, ngồi kế bên em...

16. Chương 16

Em quay sang thì vợ ngồi cạnh bên, vợ nhìn em với ánh mắt rơ le, đôi mắt đa sưng húp lên. Có lẽ đêm qua đã khóc nhiều rồi, vợ lo cho em làm gì chứ! Từ lúc cưới em đến giờ, vợ có bao giờ nghĩ đến cảm giác sợ hãi của em khi vợ đối xử như vậy, đã bao giờ em được sống thật với bản thân mình hay chưa. Vợ ép em sống trong cái khuôn lệ do vợ đặt ra, bắt em phải làm cái này, cái kia, em đi đâu, em mua gì cũng phải xin phép vợ. Kể từ ngày về sống chung, mỗi lần gặp mặt bạn bè, em lại mang danh sợ vợ, là kẻ nhu nhược. Uhm! Người ta nói đúng đó! Có lẽ em nhu nhược và hèn nhát quá, mới để vợ hiếp đến nỗi như thế này.

Vợ ôm em vào lòng, nước mắt úta ra:

- Anh đi đâu cả đêm qua mà không chịu nói với em một tiếng, em gọi điện cho ba má, cho cả anh chị em dòng họ, vẫn không ai biết anh ở đâu. Em sợ anh bị tai nạn, em đã đến bệnh viện này, bệnh viện kia để tìm anh nhưng vẫn không thấy... – vợ em nói trong nước mắt

- Cô khóc làm gì, vì cô mà tôi qua tôi không dám về nhà, cô có biết không? – em lúc này cũng tức lầm, em quát lên

- Em xin lỗi anh! Mình về đi anh!... – vợ lại khóc tiếp

- Xin lỗi cái gì, sao cô không đánh tôi tiếp đi. Tôi là chồng cô chứ có phải con cô đâu mà đối xử như vậy... Bấy lâu nay thương cô nên tôi mới chịu nhịn nhục cô... Bây giờ tôi nói thẳng cho cô biết, về nhà mà mất dạy thì đừng có trách sao thẳng này không nói trước.

- Em xin lỗi anh mà B. ơi! Huhuhu... – vợ khóc thét cả lên

Kể từ cái ngày hôm đó, bỗng dung cái tôi trong người em nổi dậy. Cái bản tính nhu nhược, sợ vợ trong em không còn nữa, mà em đã trở về với chính bản thân mình ngày xưa.

Em quay trở lại với công việc, rồi bù khú rượu chè với đồng nghiệp, bạn bè. Nhiều lúc em về nhà trễ, cơm nước đã để sẵn trên bàn. Lên phòng thì vợ nằm đó, lúc thì xem tv, lúc lướt web, mà người em say nhèm lại lăn ra ngủ, cả hai cũng chả hỏi thăm nhau được gì, chuyện chăn gối cứ thế mà ngày một ít đi, tình cảm hai vợ chồng ngày càng nhạt dần. Những ngày không tụ họp trên bàn nhậu, em lại mê cá độ. Mà đánh là em đánh từ 6h tối cho đến 1,2h sáng hôm sau. Nhiều khi vợ ngồi kế bên, em hỏi vợ “anh chơi cá độ em có vui không?”, vợ chả cầm đoán, cũng chả tỏ vẻ ra buồn, mà chỉ mỉm cười nói anh làm gì thì làm, miễn anh vui là được. Nghe vợ nói thế, em cũng mừng, vậy là vợ nó không cần nhẫn nữa rồi.

Nhưng rồi tối một ngày, cái ngày xui xẻo ấy, em đã đánh thua tới 80 triệu. Tối ngày trả tiền nợ, tiền tài khoản chỉ có 40tr, mượn bạn bè được thêm 10tr nữa. Còn 30 triệu biết đào ở đâu ra, em chỉ còn nước xin vợ. Vợ hỏi mượn làm gì, em chỉ nói mượn giúp bạn chữa bệnh, sau này nó sẽ trả lại. Nhớ lại những ngày trước em xin vợ dù chỉ có 1tr, nhưng lại bị dò xét tì mỉ, xin làm gì, đi đâu... Vậy mà hôm ấy em cũng chả nói gì, nghe lí do xong, hôm sau vợ lại chạy ra ngân hàng rút cho em 30tr...

Sau cái hôm thua độ đó, máu cờ bạc trong người em không những không giảm đi mà nó mức độ của nó càng ngày càng tăng. Em quyết gõ cho bằng được 80tr, nhưng càng gõ lại càng thua. Cuối tuần, kết tiền lại, em đã thua tới gần 100tr. Lúc này em như người vô hồn, làm việc không thể nào tập trung được, ngày thứ 2 thẳng Việt nó kêu đem tiền qua trả mà phải khất hẹn với nó là thứ tư mới đủ tiền. Em lại xoay sở, nhịn nhục đi mượn ông bà già, anh chị họ cũng gom được tiền trả cho thẳng Việt.

Rồi chuyện em thua cá độ cũng vỡ ra, vợ em lại biết được. Vậy là vợ chồng lại to tiếng với nhau, trong lúc nóng giận, em đã tát vợ một cái. Vợ không nói gì, cũng không khóc, vợ chỉ bỏ nhà đi 2 tiếng sau rồi quay về nhà. Đêm đó em thức giấc, không thấy vợ trên giường, đột nhiên những tiếng khóc thút thít ngoài lan can vọng vào...

Sáng hôm sau thức dậy, xuống nhà đã có cơm nước sẵn, bên cạnh đó là chiếc nhẫn cưới và lá thư vợ gửi cho em. Cầm lá thư trên tay, vợ viết lại những kỉ niệm ngày xưa, rồi cảm giác vợ vui như thế nào trong ngày cưới, rồi tiếp đó là những dòng chữ đã bị nước mắt làm nhòe, vợ đã oán trách em, trách em sao vô tình với vợ như vậy... Đọc là thứ vợ trên tay em không cầm được nước mắt, lúc này em mới nhận ra mình đã sai thật rồi, bấy lâu nay em chỉ lo cho thú vui của mình mà không hề nghĩ đến cảm giác, tình cảm của vợ.

Hôm đó, em lấy xe chạy như điên đến nhà ba mẹ vợ, em đã tìm kiếm tất cả những nơi mà vợ có thể đến... nhưng đều không thấy vợ đâu. Sau đó em xin nghỉ việc công ty, đi về quê nội ngoại bên vợ, ngay cả những nơi bạn bè thân thiết cũng không tìm thấy...

Rồi đến một ngày em nhận được cú điện thoại khóc lóc của con bé em vợ:

- Anh B. ơi, anh về Vũng Tàu gấp đi, chị Hương sắp không qua khỏi rồi anh B. ơi...

Nghe được tin ấy, chân tay em bất động, người thẫn thờ... B. ơi! Mày không hồi hận kịp nữa rồi B. ơi! Chính mày đã đánh mất đi người vợ yêu quý của mày rồi... những giọt nước mắt lại tuôn ra... ông trời ơi! sao lại phũ phàng với con như thế... vợ con đã đi rồi...

Độ lớn tôi không tin

Người thân yêu sẽ mất

Hôm ấy tôi sững sờ

Và nghi ngờ trời đất.

Từ nay tôi hết thấy

Trên trán vợ hôn tôi

Những khi tôi phải đòn

Đau lòng vợ la lại.

Kìa nhà ai bên cạnh

Vợ chồng vỗ về nhau

Riêng vợ tôi không thấy

Lúc buồn biết trốn đâu.

Hoàng hôn phủ trên mộ

Chuông chùa nhẹ rơi rơi

Tôi biết tôi mất vợ

Là mất cả bầu trời.

17. Chương 17

Anh Bin ơi! Chị Hương uống thuốc ngủ tự tử, sắp không qua khỏi rồi anh ơi!..

Câu nói của con bé như sét đánh giáng thẳng vào mặt em. Đêm hôm đó em bắt ngay chiếc taxi xuống thẳng Vũng Tàu.

Cuối cùng xe tới nơi, em chạy ngay tới phòng cấp cứu, con bé em ngồi thấp thỏm trên ghế:

- Anh Bin ơi, chị Hương uống thuốc ngủ tự tử, bây giờ nằm trong phòng cấp cứu... – con bé vừa nói vừa khóc

- Từ từ rồi nói, chưa gì đã khóc ùm lên.

- Bác sĩ nói cơ hội sống sót chỉ có 1% à, huhuhu!...

Em nghe con bé nói mà người như muôn ngắt lịm, tay chân bịn rịn... không thể nào! Không thể nào vợ em có thể làm điều đại dột được, vợ em vốn là một cô bé cá tính mạnh mẽ, không thể yếu lòng vì chuyện tình cảm mà đi uống thuốc ngủ tự tử.

Em mở cửa phi thẳng vào phòng cấp cứu, em đi tìm vợ mà vợ đâu không thấy, chỉ toàn thấy bệnh nhân bị tai nạn nằm rải rác. Em tới chỗ cô y tá.

- Cô ơi! Cô thấy vợ con đâu không cô?

- Vợ con tên gì? Nhiêu tuổi – cô y tá hỏi ngược lại

- Dạ vợ con tên Hương, 22 tuổi...

- Ở đây không ai tên Hương, cũng chẳng có ai 22 tuổi... mà con đi ra, chỗ bác sĩ làm việc!

Không kiểm được vợ lại còn bị đuổi ra khỏi phòng, em đi kiểm con bé em hỏi cha ra nhẹ. Ra tới cửa con bé nó đi đâu mất tích rồi, em lấy điện thoại ra gọi cho nó cũng không liên lạc được. Đáng lẽ những lúc quan trọng như thế này nó phải ở đây để nghe ngóng tình hình chứ. Máu nóng trong người em điên lên, chẳng lẽ con bé nó chơi mình. Em lấy điện thoại ra gọi cho ba vợ:

- Ba ơi! Vợ con đang ở đâu vậy ba?

- Cái thằng mất dạy, mày đánh con tao giờ còn hỏi nó ở đâu à... – ống chửi một tảng

- Mày tới phòng...khoa sản lẹ lên! – ống ra lệnh

Biết tọa độ vợ đang ở khoa sản, em chạy ngay tới đó. Tới ngay phòng vợ đang nằm, em không thể tin vào mắt mình, em không thể tin, nước mắt em chảy ra, vợ em nằm bất động trên giường...

Vợ

...

em

...

nó

...

...

Đã...

...

...

Và

...

...

Đang

...

...

Nằm bất tỉnh trên giường.

...

...

...

À không

...

Vợ

Nó

Đang

Chơi

Điện

Tử!

Vợ em nó đang nằm cầm điện thoại bấm bấm, còn con bé em thì đọc truyện. Em tức điên lên định chửi con bé em, thì vợ nó thấy em.

- Ông xuồng đây làm gì, tui đã đoán tuyệt với ông rồi mà! – vợ vừa nói vừa tức giận
- Anh tưởng em tự tử, anh sợ em mất đi rồi thì anh phải sống làm sao... – Em vừa nói vừa khóc
- Ai nói với ông là tôi tự tử?
- Thì bé em nói chứ ai!

Con bé em thấy vợ hỏi, nó không sợ mà còn bênh em nữa:

- Chị hai thấy anh Bin thương chị chưa, em thấy ảnh kiém chị cả tuần nay tội nghiệp, nên mới kêu ảnh xuồng đây.
- Anh Bi nè! – con bé làm em giật mình
- Sao em?

Con bé cười cười ghé vào tai em, nói nhỏ: “Anh tự lo liệu đi!”. Nó nói xong rồi nguầy đít về thẳng nhà gì, bỏ mặc em đối diện với vợ.

Biết mình có lỗi, em bước tới giường vợ đang nằm.

- Anh xin lỗi...

Em tỏ vẻ quan tâm vợ với vẻ ăn năn hối cãi, nhưng vợ nó không tha cho em, em chưa nói hết câu thì ăn một cái tát:

- Cái tát này là tui trả lại cho ông đó
 - Anh xin lỗi em mà Hương ơi, em tha lỗi cho anh lần này nha, coi như lần cuối anh nắn nỉ đó!
 - Xin cái gì mà xin! Đàn ông gì mà hở cái lóc van xin!
 - Vậy là em tha lỗi cho anh rồi hả?
 - Chưa đâu! Khi nào về nhà tôi tính sau!
 - Hehe! Vậy là ok rồi, em bỏ đi làm anh lo muôn chết, mà sao em lại vô đây nằm!
- Vừa nói xong ăn nguyên một táng vô đầu đau điếng, em éo hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa.
- Ông biết khoa này khoa gì không?

- Ồ...hình như khoa sản...
- Khoa sản thì sao? – vợ nó hỏi
- Thì em bị bệnh phụ khoa vô đây chứ sao?
- Sao ông ngu vậy, con của ông đang ở trong bụng tui mà cũng không biết là sao?

Em giật mình bởi câu nói của vợ, mấy thím không biết đâu. Biết tin vợ có em bé em vui lắm, em vừa ôm vợ vừa khóc vừa cười vì hạnh phúc, có lẽ hôm đó là một trong những ngày hạnh phúc nhất của đời em, vợ nó cũng khóc theo em luôn.

Đêm đó em canh vợ ngủ, nửa đêm nằm ôm vợ, thấy gối ướt ướt, có lẽ vợ lại khóc nữa rồi. Em ôm vợ vào lòng, vợ khóc to hơn, em biết vợ khóc vì hạnh phúc, vì có con, vì có chồng bên cạnh, vì em biết hối cãi... những ngày tháng qua vợ nhặt nhục em cũng chỉ vì con, vậy mà em không nhận ra được điều đó. Em chỉ sống cho riêng bản thân mình, lúc này em hối hận lắm... cũng may vợ không làm điều dại dột, chứ nếu vợ có mệnh hệ gì thì có lẽ suốt đời này em sẽ sống trong đau khổ và tự dần vặt bản thân mình.

Hai ngày sau, trước khi về lại SG, em dẫn vợ đi dạo biển. Ngồi trên tảng đá, dưới cái ánh nắng chiều hoàng hôn, vợ thì thầm bên em:

- Mai mốt em sinh con gái thì sao anh?
- Thì anh sẽ yêu thương con như mẹ nó vậy!
- Còn nếu con trai thì sao?
- Con trai thì cũng như con gái thôi!
- Con nào em cũng thương hết, nhưng nếu con trai mà giống anh. Em sẽ cắt trym anh đó! Hihi!

— Hết —

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoi-han-vi-lay-vo-som>